

สรุปข่าวประจำวัน 4-10 ธันวาคม 2567

“อารดา เฟื่องทอง” ตั้งเป้าลุย ดันขายข้าวทะเล 10 ล้านตัน-ค้าชายแดนโต 4% เตรียมทีมรับมือ “ทรมัป 2.0”

KEY POINTS

- จัดแถลงข่าวเปิดตัวอย่างเป็นทางการ
- ตั้งเป้าหมายภารกิจสำคัญในช่วงโค้งสุดท้ายของปี (รายละเอียดภารกิจไม่มีในเนื้อหาที่ให้มา)

เปิดตัวกันไปแล้ว สำหรับ “นางอารดา เฟื่องทอง อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ” คนใหม่ถอดด้าม ที่ได้จัดแถลงข่าวอย่างเป็นทางการครั้งแรก หลังจากได้รับการโปรดเกล้าฯ ให้ดำรงตำแหน่ง โดยได้ตั้งเป้าหมายการทำงานในช่วงโค้งสุดท้ายของปีนี้ มุ่งลุยภารกิจการทำงานสำคัญหลัก ๆ 2 เรื่อง คือ การผลักดันการส่งออกข้าวให้ทะเล 10 ล้านตัน และผลักดันยอดการค้าชายแดนและผ่านแดน ให้เติบโต 4% รวมไปถึงการเตรียมทีมงานรับมือผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นจากกรณี “ทรมัป 2.0”

นางอารดาเริ่มต้นการแถลงข่าว ด้วยการให้ข้อมูลสถานการณ์การส่งออกข้าวไทย ช่วง 10 เดือน ของปี 2567 (ม.ค.-ต.ค.) ว่า ไทยส่งออกข้าวแล้ว ปริมาณ 8.35 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 20% มูลค่า 191,031 ล้านบาท (ประมาณ 5,411 ล้านเหรียญสหรัฐ) เพิ่มขึ้น 40% โดยส่งออกข้าวขาวมากเป็นอันดับหนึ่ง ปริมาณ 5.18 ล้านตัน คิดเป็น 62% ของปริมาณการส่งออกข้าวไทยทั้งหมด รองลงมา ได้แก่ ข้าวหอมมะลิไทย 1.37 ล้านตัน ข้าวนี้ 1.01 ล้านตัน ข้าวหอมไทย 0.54 ล้านตัน ข้าวเหนียว 0.23 ล้านตัน และข้าวกล้อง 0.02 ล้านตัน

สำหรับการส่งออกข้าวไปยังภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วโลก ก็เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนในทุกภูมิภาค โดยมีตลาดส่งออกข้าวที่สำคัญ ได้แก่ อินโดนีเซีย ส่งออกมากเป็นอันดับหนึ่ง ปริมาณ 1.12 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 6% คิดเป็น 13% ของปริมาณการส่งออกข้าวไทยทั้งหมด รองลงมา ได้แก่ อิรัก 0.95 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 23% แอฟริกาใต้ 0.72 ล้านตัน ลดลง 12% สหรัฐฯ 0.70 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 21% และฟิลิปปินส์ 0.49 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 250%

นอกจากปริมาณการส่งออกข้าวไทยจะเพิ่มขึ้นแล้ว ราคาข้าวสารส่งออก ก็ปรับตัวสูงขึ้นด้วย โดยข้าวหอมมะลิ (ใหม่) ราคา 935 เหรียญสหรัฐต่อตัน เพิ่มขึ้น 7.59% ข้าวหอมปทุมธานี 875 เหรียญสหรัฐต่อตัน เพิ่มขึ้น 24.64% ข้าวขาว 603 เหรียญสหรัฐต่อตัน เพิ่มขึ้น 11.67% ข้าวนี้ 601 เหรียญสหรัฐต่อตัน เพิ่มขึ้น 10.89% และข้าวเหนียว 818 เหรียญสหรัฐต่อตัน เพิ่มขึ้น 0.62% ซึ่งส่งผลต่อเนื่องต่อราคาข้าวเปลือกในประเทศ ที่ปรับตัวสูงขึ้นตามไปด้วย และทำให้เกษตรกรขายข้าวเปลือกได้ราคาดีขึ้น

คาดทั้งปีได้ล้น 10 ล้านตัน

นางอารดา กล่าวว่า แนวโน้มการส่งออก ในช่วงที่เหลืออีก 2 เดือนของปีนี้ (พ.ย.-ธ.ค.) คาดว่าจะเติบโตได้ดี โดยจากข้อมูลใบอนุญาตส่งออกข้าวของกรมการค้าต่างประเทศ พบว่า เดือน พ.ย.2567 มีการขออนุญาตส่งออกข้าวแล้วประมาณ 0.92 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 17% เมื่อรวมกับปริมาณส่งออกข้าว 10 เดือน ที่ส่งออกแล้ว 8.35 ล้านตัน จึงมีตัวเลขส่งออกข้าว 11 เดือน อยู่ที่ประมาณ 9.27 ล้านตัน

“ตอนนี้ ถือว่าทะลุเป้าที่ตั้งไว้ที่ 9 ล้านตันแล้ว เป็นปีทองข้าวไทยอย่างแน่นอน เพราะเดิมตั้งเป้าไว้ที่ 2 ล้านตัน ตัวเลขเกินเป้าไปแล้ว และยังเหลือการส่งออกของเดือน ธ.ค.2567 อีก 1 เดือน น่าจะยังส่งออกได้ดี และมีโอกาสล้นทะลุไปถึง 10 ล้านตันได้”นางอารดา กล่าว

ปัจจัยหนุนตันข้าวไทยส่งออกโต

ปัจจัยที่ทำให้ข้าวไทยส่งออกได้มากขึ้น เพราะผู้นำเข้าข้าว ยังคงมีความต้องการนำเข้าข้าวเพื่อรองรับกับความต้องการบริโภคช่วงปลายปีสำหรับเทศกาลคริสต์มาสและปีใหม่ ต่อเนื่องไปจนถึงเทศกาลตรุษจีน ประกอบกับปริมาณผลผลิตข้าวของไทยมีเพียงพอพร้อมตอบสนองความต้องการของตลาดข้าวโลก รวมทั้งศักยภาพในการส่งออกข้าวของไทยที่สามารถส่งมอบข้าวให้ผู้นำเข้าได้อย่างต่อเนื่อง

เตรียมแผนดันส่งออกข้าวปี 68

นางอารดา กล่าวว่า ปี 2568 คาดว่า ปริมาณการส่งออกข้าวไทยมีแนวโน้มลดลงจากปี 2567 จากการกลับมาส่งออกข้าวของอินเดีย ซึ่งอินเดียมีผลผลิตข้าวปริมาณมากและมีสต็อกข้าวอยู่ในระดับสูงจากการควบคุมการส่งออกข้าวในช่วงที่ผ่านมา รวมทั้งปริมาณผลผลิตข้าวโลก มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เนื่องจากภาวะภัยแล้งคลี่คลายและมีน้ำสำหรับการเพาะปลูกเพิ่มขึ้น ทำให้การค้าข้าวในตลาดโลกมีการแข่งขันสูง

ทั้งนี้ นายพิชัย นริพทะพันธุ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ได้สั่งการให้กรมเตรียมแผนเร่งขับเคลื่อนการส่งออกข้าวไว้ล่วงหน้า โดยมีแผนสำคัญที่จะดำเนินการ เช่น การกระชับความสัมพันธ์และจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์ข้าวไทยกับคู่ค้าข้าวสำคัญ การส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์ข้าวไทยในงานแสดงสินค้าสำคัญ การจัดงานประชุมข้าวนานาชาติ และการสนับสนุนการเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าข้าวไทย

ค้าชายแดน-ผ่านแดน 10 เดือนโต 6.2%

ทางด้านสถานการณ์การค้าชายแดนและผ่านแดน ในช่วง 10 เดือนของปี 2567 (ม.ค.-ต.ค.) มีมูลค่า 1,514,837 ล้านบาท เพิ่มขึ้น 6.2% แยกเป็นการส่งออก มูลค่า 872,043 ล้านบาท เพิ่ม 5.6% และการนำเข้า มูลค่า 642,794 ล้านบาท เพิ่ม 6.9% โดยไทยได้ดุลการค้า 229,248 ล้านบาท

ทั้งนี้ หากแยกเฉพาะการค้าชายแดนกับ สปป.ลาว มาเลเซีย เมียนมา และเวียดนาม มีมูลค่า 816,464 ล้านบาท เพิ่ม 5.16% เป็นการส่งออก 499,787 ล้านบาท เพิ่ม 2.91% และนำเข้า 316,677 ล้านบาท เพิ่ม 8.91% เกินดุลการค้า 183,110 ล้านบาท และเป็นการค้าผ่านแดนกับจีน สิงคโปร์ และเวียดนาม มูลค่า 698,373 ล้านบาท เพิ่ม 7.4% เป็นการส่งออก 372,256 ล้านบาท เพิ่ม 9.55% และนำเข้า 326,117 ล้านบาท เพิ่ม 5.06% เกินดุลการค้า 46,139 ล้านบาท

ล้นทั้งปีขยายตัว 4%

นางอารดา กล่าวว่า จากสถานการณ์การค้าชายแดนและผ่านแดน ในช่วง 10 เดือนที่ผ่านมา มีทิศทางที่ดีขึ้น และคาดว่า ในช่วงที่เหลือของปีนี้ จะยังขยายตัว และเติบโตได้ตามเป้าที่ตั้งไว้ที่ประมาณ 4% จากที่ปีก่อนขยายตัวติดลบ ถือเป็นปีทองของการค้าชายแดนและการค้าผ่านแดน โดยคาดว่า จะมีมูลค่าประมาณ 1.77 ล้านล้านบาท ส่วนปี 2568 หากไม่มีสถานการณ์ที่มาส่งผลกระทบต่อการค้า การค้าชายแดนและผ่านแดน จะมีมูลค่าประมาณ 1.84 ล้านล้านบาท

เดินทางผลักดันเปิดด่านเพิ่ม

สำหรับการติดตามการเปิด-ปิดจุดผ่านแดน ล่าสุด เมื่อวันที่ 29 ต.ค.2567 กระทรวงมหาดไทยออกประกาศเปิดจุดผ่านแดนถาวรสะพานมิตรภาพไทย-กัมพูชา (หนองเอี่ยน-สตึงบท) ต.ท่าข้าม อ.อรัญประเทศ จ.

สระแก้ว โดยเป็นการเปลี่ยนสถานะจากจุดผ่านแดนชั่วคราวเพื่อการก่อสร้าง เป็นจุดผ่านแดนถาวร และปิดจุดผ่านแดนถาวรบ้านปากห้วย อ.ท่าลี่ จ.เลย เนื่องจากมีการเปิดใช้งานจุดผ่านแดนถาวรสะพานมิตรภาพข้ามแม่น้ำเหือง ไทย-ลาว บ้านนากระเซิง อ.ท่าลี่ จ.เลย ทำให้ไม่มีการใช้งานจุดผ่านแดนถาวรบ้านปากห้วย ส่งผลให้ ณ ปัจจุบัน มีจุดผ่านแดนฝั่งไทยเปิดแล้ว 86 แห่ง จากทั้งหมด 94 แห่ง ขณะที่ประเทศเพื่อนบ้านเปิด 73 แห่ง ซึ่งกระทรวงพาณิชย์มีนโยบายสนับสนุนผลักดันการเปิดด่านอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและประเทศเพื่อนบ้านให้เปิดด่านตรงข้ามกับที่ฝั่งไทยเปิดแล้วหรือมีความพร้อมที่จะเปิดด่าน

ใช้สิทธิ FTA ส่งออกโต

จากการขยายตัวของการส่งออกไปยังประเทศต่าง ๆ ปัจจัยหนึ่งที่มีส่วนผลักดันให้การส่งออกเพิ่มขึ้น ก็คือ การใช้สิทธิประโยชน์ทางการค้าภายในความตกลงการค้าเสรี (FTA) ที่ไทยทำกับประเทศต่าง ๆ โดยล่าสุดมีตัวเลขการใช้สิทธิในช่วง 9 เดือน ของปี 2567 (ม.ค.-ก.ย.) รวม 63,501.81 ล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็นสัดส่วนการใช้สิทธิ 85.58% ของมูลค่าการส่งออกสินค้าที่ได้รับสิทธิ เพิ่มขึ้น 2.11%

โดยเป็นการส่งออกไปยังอาเซียนภายใต้ความตกลงการค้าสินค้าของอาเซียน (ATIGA) สูงที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง มูลค่า 24,504.19 ล้านดอลลาร์สหรัฐ มีสัดส่วนการใช้สิทธิ 82.34% รองลงมา เป็นการใช้สิทธิภายใต้ความตกลงอาเซียน-จีน (ACFTA) มูลค่า 17,348.82 ล้านดอลลาร์สหรัฐ สัดส่วนการใช้สิทธิ 91.17% ตามด้วยความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจไทย-ญี่ปุ่น (JTEPA) มูลค่า 5,109.13 ล้านดอลลาร์สหรัฐ สัดส่วนการใช้สิทธิ 83.94% ความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย (TAFTA) มูลค่า 4,704.71 ล้านดอลลาร์สหรัฐ สัดส่วนการใช้สิทธิ 59.45% และความตกลงการค้าเสรีอาเซียน-อินเดีย (AIFTA) มูลค่า 4,232.42 ล้านดอลลาร์สหรัฐ สัดส่วนการใช้สิทธิ 63.45%

นางอารดา กล่าวว่า จาก FTA ทั้งหมด 12 ฉบับ ที่กรมติดตามการใช้สิทธิในปัจจุบัน มี FTA ที่มีอัตราการใช้สิทธิเพิ่มขึ้นในช่วง 9 เดือน เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน รวม 8 ฉบับ ได้แก่ ความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจไทย-เปรู เพิ่ม 47.60% ความตกลงการค้าเสรีไทย-ชิลี เพิ่ม 23.84% ความตกลงการค้าเสรีอาเซียน-ออสเตรเลีย-นิวซีแลนด์ (ส่งออกไปออสเตรเลียและนิวซีแลนด์) เพิ่ม 16.88% ความตกลงการค้าสินค้าของอาเซียนเพิ่ม 10.04% ความตกลงเร่งรัดการค้าไทย-อินเดีย เพิ่ม 8.15% ความตกลงการค้าเสรีอาเซียน-อินเดีย (ส่งออกไปอินเดีย) เพิ่ม 2.80% ความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค (RCEP) เพิ่ม 2.48% และความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย เพิ่ม 1.35%

ทั้งนี้ เป็นผลมาจากภาพรวมการส่งออกของไทยเพิ่มสูงขึ้นจากช่วงเดียวกันของปี 2566 จาก 214,500.54 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เป็น 222,964.06 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2567 โดยสินค้าที่มีการส่งออกภายใต้ความตกลง FTA ในช่วง 9 เดือน แบ่งเป็นสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูป 5 อันดับแรก ได้แก่ ทุเรียนสด เนื้อไก่แปรรูป เนื้อสัตว์ปีกแช่แข็ง สตาร์ชทำจากมันสำปะหลัง และน้ำตาล มูลค่ารวม 18,451.60 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือคิดเป็น 29.06% ของมูลค่าการใช้สิทธิ และสินค้าอุตสาหกรรม 5 อันดับแรก ได้แก่ ยานยนต์ขนส่งของ ยานยนต์สำหรับขนส่งบุคคล ยางสังเคราะห์และแปดดิชที่ได้จากน้ำมัน เครื่องปรับอากาศ และเครื่องซักผ้า มูลค่ารวม 45,050.21 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือคิดเป็น 70.94% ของมูลค่าการใช้สิทธิ

คาดปี 68 ยังโตตามการส่งออก

นางอารดา กล่าวว่า กรมการค้าระหว่างประเทศจะยังมีแนวโน้มการใช้สิทธิ FTA ในปี 2568 จะยังมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ซึ่งได้รับผลดีจากนโยบายภาครัฐที่ส่งเสริมการส่งออกผ่านการใช้สิทธิ FTA และการแข่งขันของการค้าระหว่างประเทศที่มีความเข้มข้น เนื่องจากการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีจาก FTA เป็นการสร้างแต้มต่อให้สินค้าไทยในการรักษาตลาด

และขยายตลาดได้เพิ่มมากขึ้น โดยอันดับหนึ่งคาดว่าจะยังคงเป็นตลาดอาเซียน และตลาดจีน ที่มีแนวโน้มเติบโตได้ดี โดยเฉพาะสินค้าทุเรียนสด ที่มีมูลค่าการส่งออกสูงสุดภายใต้ความตกลง FTA ทั้ง 12 ฉบับ

ตั้งทีมเตรียมรับมือทรมป์ 2.0

ส่วนภารกิจที่สำคัญอีกภารกิจหนึ่ง ที่จะต้องเตรียมการรับมือ นางอารดา บอกว่า จะให้ความสำคัญกับการติดตามการดำเนินนโยบายของนายโดนัลด์ ทรัมป์ ประธานาธิบดีสหรัฐฯ ที่จะกลับมาอีกครั้งว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงมากน้อยแค่ไหน เปลี่ยนแปลงอย่างไร เพราะจากที่ได้ติดตามข่าวและความคืบหน้าต่าง ๆ พบว่า มาตรการคงไม่ลดลง มีแต่จะมีความเข้มข้นและรุนแรงมากขึ้น จึงต้องเตรียมความพร้อมรับมือให้ดี

“สิ่งที่ประธานาธิบดีทรัมป์ จะทำ คิดว่าจะมีมาตรการที่เข้มข้นมากยิ่งขึ้น ซึ่งได้บอกทีมของกรมไปแล้วว่า เองงานหนักขึ้นล้านเปอร์เซ็นต์ เราต้องเตรียมความพร้อมรับมือจากผลกระทบของสงครามการค้าที่จะเกิดขึ้น โดยยึดหลักการสร้างสมดุลของผลประโยชน์ ไม่เอนเอียงข้างใดข้างหนึ่ง อย่างตอนนี้ สหรัฐฯ ประกาศจะขึ้นภาษีประเทศนั้น ประเทศนี้ จีนก็ทำสวนทางด้วยการปรับลดภาษีให้กับชาติพันธมิตร ถือเป็นมิติใหม่ทางการค้า ซึ่งเราต้องเตรียมตัวให้พร้อมที่จะรับมือกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เพื่อสร้างโอกาสให้กับไทย”

สำหรับสิ่งที่กรมจะให้ความสำคัญนับจากนี้ คือ การดูในเรื่องการปกป้องตัวเองของไทย เพราะที่ผ่านมาเรายังปกป้องตัวเองน้อย มาวันนี้ ต้องปกป้องตัวเองให้มากขึ้น มาตรการที่จะใช้ดูแลอุตสาหกรรมในประเทศ จะต้องนำมาใช้มากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด (เอตี) มาตรการตอบโต้การอุดหนุน (ซีวีดี) มาตรการปกป้องการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น (เซฟการ์ด) และมาตรการป้องกันการหลบเลี่ยงมาตรการทุ่มตลาดและการอุดหนุน (เอซี) รวมทั้งต้องติดตามการที่ไทยถูกใช้มาตรการ ซึ่งน่าจะโดนแน่ อย่างสหรัฐฯ น่าจะใช้มาตรการมากขึ้น ไม่ใช่แค่ไทย ประเทศอื่นอย่างเวียดนาม มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ ที่มีการย้ายฐานการผลิตไป ก็อยู่ในเป้าหมาย จึงอยู่ที่ว่า ไทยจะเตรียมรับมืออย่างไร เพื่อไม่ให้มีผลกระทบ หรือมีผลกระทบน้อยที่สุด ซึ่งอยู่ในแผนที่กรมจะต้องเตรียมการและเตรียมพร้อม

ที่มา ผู้จัดการออนไลน์

น้ำท่วมพลิกวิกฤตนาได้ ทำผลผลิต “ข้าว” พุง 20%

“นาข้าวได้” รับอานิสงส์จากน้ำท่วม ทำนาข้าวสมบูรณ์ผลผลิตพุง 20% แต่ราคาแนวโน้มลดลง เกือบ 2,000 บาท/ตัน จากราคากว่า 12,000 บาท เหลือราคา 10,000 บาท/ตัน ราคาข้าวพื้นเมืองยังยืนตัวแข็งกว่า 14,000 บาท/ตัน สังข์หยด เล็บนก เนียง

นายสุทธิพร กาศสุวรรณ นายกิตติมศักดิ์สมาคมโรงสีข้าวและชาวนาภาคใต้ เปิดเผยกับ “ประชาชาติธุรกิจ” ว่า ภาคใต้เผชิญสถานการณ์น้ำท่วมตั้งแต่ช่วงปลายเดือนพฤศจิกายน 2567 ปีนี้ ทางโรงสีข้าวไม่ได้รับผลกระทบ เนื่องจากได้เตรียมแผนการรองรับไว้แล้วหากน้ำท่วมปริมาณปกติ

และในภาคเกษตรถือว่าเป็นผลดี โดยเฉพาะนาข้าวส่งผลเชิงบวก ทำให้เกิดความอุดมสมบูรณ์ ได้เมล็ดข้าวที่มีคุณภาพ เพราะได้น้ำปริมาณมาก และคาดว่าจะมีปริมาณผลผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่า 20% เมื่อเทียบกับที่ผ่านมา โดยปี 2566 ได้เกิดภาวะแห้งแล้งยาวนาน ส่งผลให้ขาดแคลนน้ำกระทบปริมาณผลผลิต และได้เมล็ดข้าวที่ไม่สมบูรณ์

แหล่งทำนาข้าวรายใหญ่ของภาคใต้ มี จ.พัทลุง นครศรีธรรมราช และ จ.สงขลา โดยภาพรวมเฉลี่ยมีพื้นที่จังหวัดละ 100,000 ไร่ รวม 3 จังหวัดมีเนื้อที่ประมาณ 300,000 ไร่ โดยข้าวนาปีในปีที่แล้วได้ผลผลิตกว่า 100,000

ตัน แต่มาในปีนี้ ปี 2567/2568 คาดว่าจะได้ปริมาณข้าวเพิ่มขึ้นประมาณกว่า 200,000 ตัน ส่วนข้าวพื้นเมือง เช่น ข้าวเล็บนก ข้าวเฉียง และข้าวสังข์หยด ภาพรวมมีพื้นที่ปลูกประมาณ 10,000 ไร่ คาดว่าจะได้ผลผลิตใกล้เคียงกับปีที่แล้วไม่ถึง 10,000 ตัน

นายสุทธิพรกล่าวต่อไปว่า สำหรับราคาข้าวมีแนวโน้มชะลอตัวลงเหลือประมาณ 10,500 บาท/ตัน จากเดิมราคาประมาณ 12,400 บาท/ตัน ส่วนข้าวพื้นเมืองทางโรงสีข้าวทำราคาประกันไว้ที่ 14,500 บาท/ตัน ความชื้น 15%

นายสุทธิพรกล่าวอีกว่า ยังมีประเด็นที่ต้องรณรงค์อย่างต่อเนื่องคือ เรื่องพื้นที่นาข้าวลดลงอย่างต่อเนื่อง จึงวิตกกังวลกระทบต่อความมั่นคงทางด้านอาหารในพื้นที่ภาคใต้ และภาคใต้จะต้องมีค่าใช้จ่ายที่สูงขึ้น เพราะต้องนำเข้าข้าวจากภาคอื่นมาบริโภค

นายสมศักดิ์ พานิชย์ เจ้าของนาข้าว และประธานชมรมโรงสีข้าวระโนด อ.ระโนด จ.สงขลา เปิดเผยว่า จากภาวะน้ำมากและเกิดน้ำท่วม ส่งผลให้นาข้าวคาบสมุทรสทิงพระ ประกอบด้วย อำเภอรโนด สทิงพระ สิงหนคร และ ออ.กระแสสินธุ์ จะสมบูรณ์ อีกทั้งน้ำในทะเลสาบสงขลาที่มีความสมบูรณ์ในการทำนา เพราะได้ชะล้างน้ำเค็มในทะเลสาบสงขลาให้เจือจาง พร้อมชะล้างสิ่งปฏิกูลออกจากพื้นที่นาข้าว เมื่อมีน้ำความสมบูรณ์และได้พันธุ์ข้าวที่มีคุณภาพ จะทำให้ได้ผลผลิตมีคุณภาพ คาดว่าจะได้ผลผลิตประมาณ 700-800 กก./ไร่

“ตอนนี้ทำนาข้าวได้ลดลงไป เพราะชาวนาได้หันไปพัฒนาขยายปลูกปาล์มน้ำมันกันเพิ่มขึ้น ทั้งพื้นที่ทำนาข้าวใน จ.สงขลา นครศรีธรรมราช และ จ.พัทลุง ปัจจุบันคาบสมุทรสทิงพระ มีพื้นที่ทำนาปีเหลือประมาณ 70,000 ไร่ จากเดิมที่มีกว่า 100,000 ไร่” นายสมศักดิ์กล่าว

นายอรุณ ไพษานานู ประธานกรรมการกลุ่มเกษตรกรทำนาตะโหมด อ.ตะโหมด จ.พัทลุง เปิดเผยว่า ภาวะน้ำท่วมที่ผ่านมา ทางกลุ่มเกษตรกรทำนาตะโหมด มีนาข้าวบางส่วนได้รับผลกระทบ โดยเฉพาะข้าวอายุประมาณ 1-2 เดือนจนน้ำต้องรอฟื้นฟู โดยชาวนาปีรอบนี้จะเก็บเกี่ยวระหว่างเดือนกุมภาพันธ์-มีนาคม 2568 ส่วนราคาข้าวยังประเมินไม่ได้ ทั้งนี้จะขึ้นอยู่กับผลผลิตว่ามีปริมาณมากหรือน้อย

ที่มา ประชาชาติธุรกิจออนไลน์

ก.เกษตร ธก IRRI เดินหน้าพัฒนาเทคโนโลยีเพิ่มประสิทธิภาพผลิตข้าวควบคู่ลดมลพิษ

นางนฤมล ภิญญ์สินวัฒน์ รมว.เกษตรและสหกรณ์ เปิดเผยภายหลังหารือร่วมกับ ดร. อีวอน มาเรีย พินโต ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยข้าวระหว่างประเทศ ว่า กระทรวงเกษตรฯ ได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกสถาบันวิจัยข้าวระหว่างประเทศ (International Rice Research Institute: IRRI) ตั้งแต่ปีเริ่มก่อตั้งในปี 2503 และดำเนินการความร่วมมือร่วมกันมาเป็นเวลากว่า 50 ปี และได้มีบันทึกความเข้าใจ (MOU) ว่าด้วยความร่วมมือด้านการเกษตรระหว่างไทย – IRRI เมื่อปี 2540

โดยประเทศไทย ได้มีส่วนในการการร่วมวางแผน กำหนดนโยบายต่าง ๆ และองค์ความรู้จากสถาบัน IRRI และหุ้นส่วนความร่วมมืออื่น ๆ ในการต่อยอดงานวิจัย และพัฒนาข้าวของประเทศไทย และสามารถนำไปถ่ายทอดสู่ชาวนา เจ้าหน้าที่ภาครัฐ และภาคเอกชน ทำให้เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของข้าวไทย เป็นการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ ทั้งโดยตรงจากการส่งออกข้าว รวมทั้งทำให้นักวิชาการของประเทศไทยมีโอกาสได้เผยแพร่ผลงานวิจัยด้านข้าวให้เป็นที่รู้จัก และได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ

นางนฤมล ได้เน้นย้ำการประสานความร่วมมือกับ IRRI อย่างต่อเนื่อง และให้ความสำคัญกับการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม มาใช้เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตข้าว และลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการปลูกข้าว โดยปัจจุบัน การปล่อยก๊าซเรือนกระจกของภาคเกษตร 57 ล้านตันฯ มาจากการปลูกข้าวมากที่สุด 29 ล้านตันฯ คิดเป็น 51% เพื่อสนับสนุนเป้าหมายของประเทศไทย ในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายใต้ NDC ให้เหลือ 40% ภายในปี 2573 (ค.ศ. 2030) และการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ได้ในปี 2593 (ค.ศ. 2050) รวมถึงการสนับสนุนการจัดทำเอกสารความตกลงประเทศเจ้าบ้าน (Host Country Agreement: HCA) ระหว่างไทย-IRRI ซึ่งสถานะปัจจุบัน อยู่ระหว่างการจัดเตรียมเอกสารเพื่อเสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

นอกจากนี้ สำหรับความร่วมมือระหว่างไทย-IRRI ได้มีความร่วมมือร่วมมือกันในด้านการศึกษา และพัฒนาบุคลากร โดยได้มีการหารือในการจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมในระดับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จ.สุพรรณบุรี สำหรับประเด็นการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate change) IRRI ได้มีการดำเนินงานจัดทำโครงการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตลอดห่วงโซ่อุปทาน เพื่อลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมถึงการวิจัยปรับปรุงพันธุ์ข้าว ที่มีความยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ

ที่มา สำนักข่าวอินโฟเควสท์

กรมการข้าวเปิดฟังก์ชันใหม่ ทำนาทางเลือก ยกระดับรายได้

ไทยเป็นผู้ผลิตและส่งออกข้าวรายใหญ่ แต่ด้วยผลผลิตข้าวของไทยโดยเฉลี่ยยังน้อยกว่าเมื่อเทียบกับหลายๆประเทศที่เป็นคู่แข่ง เช่น จีน เวียดนาม เป็นต้น อย่างไรก็ตามหากมองในแง่ของความหลากหลายทางพันธุกรรมแล้วข้าวไทยมีจุดแข็ง ที่อีกหลายประเทศไม่สามารถจะแข่งขันได้

อานนท์ นนทรีย์ รองอธิบดีกรมการข้าว เปิดเผยว่า พื้นที่การปลูกข้าวของไทย มีประมาณ 60-70 ล้านไร่ ต่อปี ส่วนใหญ่เป็นรายย่อยถือครองจริงๆไม่เกิน 20 ไร่ต่อครัวเรือน ผลผลิตโดยรวมจะมีประมาณ 30 -33ล้านตัน ข้าวเปลือก หรือประมาณ 20-22ล้านตันข้าวสาร ในจำนวนนี้จะใช้บริโภคภายในประเทศประมาณ 10 ล้านตัน ส่งออก 8-10 ล้านตัน

สำหรับปีการเพาะปลูก 2567/68 พบว่า ช่วงต้นฤดูการปลูกเกิดอุทกภัยขึ้น 58 จังหวัด พบว่าพื้นที่ปลูกเสียหาย 1.4 ล้านไร่หรือประมาณ 6.3 ล้านตัน ถือว่าเป็นอัตราส่วนที่ไม่มากนักและไม่ได้ส่งผลกระทบต่อผลผลิตข้าวที่ออกสู่ตลาดในช่วงนี้โดยยังมีผลผลิตโดยรวมที่ 30 ล้านตันข้าวเปลือก ในขณะที่เกษตรกรที่ได้รับผลกระทบนั้น ได้รับการเยียวยาจากทางรัฐบาล และกรมการข้าวได้ให้การช่วยเหลือด้านปัจจัยการผลิต

สำหรับผลผลิตข้าวต่อไร่ของไทยโดยเฉลี่ยอยู่ที่ 400-500 กิโลกรัมต่อไร่ จากต้นทุนการผลิต 5,000-5,500 บาทต่อไร่ถือว่าน้อยมากเมื่อเทียบกับเวียดนาม ที่มีผลผลิตเฉลี่ยที่ 1,000 กิโลกรัมต่อไร่ จีน 1,000-1,200 กิโลกรัมต่อไร่ แต่หากมองในแง่ของความหลากหลายพันธุกรรมข้าวไทย จะเห็นว่าข้าวบางพันธุ์ เช่น ข้าวขาวพื้นแข็งก็ให้ผลผลิตต่อไร่ที่ 1,000-1,200 กิโลกรัมเช่นกัน แต่หากนำอาหารเฉลี่ยกับข้าวพื้นนุ่มที่เป็นข้าวไวแสง ปลูกได้ปีละครั้ง อย่างข้าวหอมมะลิที่ให้ผลผลิตต่อไร่ที่ 350-400 กิโลกรัม หรือโดยรวมแล้วให้ผลผลิตเพียง ประมาณ 2-3 ล้านตัน นั้นทำให้อัตราเฉลี่ยผลผลิตข้าวไทยลดลง

อย่างไรก็ตาม คุณสมบัติของข้าวหอมมะลิ ที่มีความหอม ความนุ่มเป็นจุดแข็ง ซึ่งความโดดเด่นนี้ได้มาจากพื้นที่ปลูกที่มีความแห้งแล้ง ในภาคอีสานและภาคเหนือบางจังหวัดเท่านั้น ยิ่งปีใดแล้งก็ยิ่งบีบคั้นให้ข้าวมีความหอมยิ่งขึ้น แต่นั่นก็ต้องแลกมาด้วยผลผลิตต่อไร่ที่ต่ำ แต่ข้าวหอมมะลิเป็นที่นิยมของตลาดทั้งในและต่างประเทศ ดังนั้น

เพื่อยกระดับเพิ่มมูลค่าข้าว กรมการข้าวเห็นว่าควรจัดแผนการตลาดใหม่ โดยเริ่มจากการแยกประเภทข้าว แยกตลาดแล้วจัดโซนนิ่งปลูกข้าวตามความต้องการของตลาด

"ข้าวที่มีผลผลิตน้อย แต่ความต้องการของตลาดสูง ข้าวสี ข้าวกล้อง ข้าวเฉพาะถิ่น ประมาณ 5-10 % ของผลผลิตโดยรวม ที่ผู้บริโภคเฉพาะกลุ่มต้องการ เหล่านี้จะสร้างคุณค่าให้เหมือน สินค้า Hermès คือน้อยแต่แพง ขายในตลาดบนที่มีอำนาจซื้อในราคาสูง ส่วนข้าวพื้นแข็ง และข้าวขาว ที่ปลูกในภาคกลาง ก็ขายในตลาดทั่วไป ซึ่งศักยภาพของไทยสามารถแข่งขันได้"

อานนท์ กล่าวว่า ในส่วนของข้าวสี พบว่าผู้บริโภคจีนนิยมมาก เนื่องจากมีสารบางชนิดที่ดีต่อสุขภาพ แต่หากินยาก เนื่องจากการส่งออกมีน้อยและราคาแพงมากในตลาดต่างประเทศ ดังนั้นนักท่องเที่ยวจีนที่เข้ามาในประเทศไทย และจึงนิยมเลือกบริโภคข้าวสีมากขึ้น ซึ่งเรื่องนี้กรมการข้าวอยู่ระหว่างประสานกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เพื่อเชื่อมโยงกับร้านอาหารต่างๆส่งเสริมให้ใช้ข้าวสีในกลุ่มนักท่องเที่ยวมากขึ้น เพื่อสร้างมูลค่าและประชาสัมพันธ์ข้าวไทย

ในขณะเดียวกัน ในปี 2567 กรมการข้าวได้นำข้าวสีเหล่านี้จำนวน 7 สายพันธุ์ เป็นข้าวเรนโบว์ ที่มีม่วงเข้ม ม่วงอ่อน ขาว เขียวอ่อน เขียวเข้ม เป็นต้น ไปปลูกในจังหวัดเชียงราย จัดแปลงเป็นรูปแมวแปลกตา และในปีนี้ปลูกในจังหวัดพะเยา จัดแปลงเป็นไดโนเสาร์ รูปน้องมดใจ (Mascot นกยูง) สร้างหอคมวิว ทางเดินให้เข้าชม กลายเป็นแลนด์มาร์คที่สำคัญอีกด้วย

นอกจากนี้ จากการวิจัยพบว่าใบของข้าวสีพันธุ์ต่างๆ นั้นมีโปรตีนสูง สามารถนำไปอบแห้งขายกิโลกรัมละ 50 บาท โดยข้าว 1 ไร่จะเก็บไปได้ 2,000 กิโลกรัมสด เมื่อนำไปอบแห้งจะเหลือ 1,000 กิโลกรัม เกษตรกรจะมีรายได้เพิ่มจากส่วนนี้ประมาณ 4 หมื่นบาทต่อไร่ ซึ่งโปรตีนที่สกัดสารออกมาได้ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในด้านอาหารเชิงสุขภาพ และ แพลนต์ เบส ฟู้ด (Plant based food) และสามารถนำข้าวสีเหล่านี้ไปสกัดเป็น โปรตีนไฮโดรไลเสต กิโลกรัมละ 1 แสนบาทเป็นอย่างน้อย ซึ่งจีน ญี่ปุ่นให้ความสนใจมาก

การทำนาปลูกข้าว ไม่จำเป็นต้องมีเป้าหมายเพื่อใช้บริโภคเพียงอย่างเดียว แต่การปลูกข้าวสีบางสายพันธุ์ที่มีโปรตีนสูง สามารถใส่จุลินทรีย์บางชนิด แล้วเก็บเกี่ยวก่อนที่ข้าวจะออกรวง ม้วนและมัดขายได้เลย เพื่อใช้เป็นอาหารสัตว์ ใช้เวลาปลูก ประมาณ 4 เดือน ขายได้แพงกว่าอาหารเพื่อบริโภค โดยกรมการข้าวส่งเสริมปลูกที่จังหวัดมุกดาหาร โดยสามารถปลูกได้ปีละ 2 ครั้งสลับกับการปลูกพืชตระกูลถั่วเพื่อบำรุงดิน ปัจจุบันไม่เพียงพอความต้องการของตลาด

การทำนาในปัจจุบันยังต้องคำนึงถึงกระแสความต้องการความยั่งยืนของโลกด้วย กรมการข้าวจึงร่วมกับกรมชลประทานเพื่อทำน่ายั่งยืนด้วยวิธีการเปียกสลับแห้งซึ่งผลพิสูจน์ออกมาแล้วว่าสามารถลดต้นทุนการผลิตได้ และลดการปล่อยก๊าซมีเทน 30-40% ลดการใช้น้ำได้ถึง 50 % เหมาะสำหรับปลูกในเขตชลประทาน พื้นที่นาปรังที่สามารถวางแผนการให้น้ำได้

ภายหลังการเก็บเกี่ยว จะส่งเสริมให้เกษตรกรใช้จุลินทรีย์เพื่อสลายตอซังใน 14 วัน กลายเป็นปุ๋ยเป็นอีกวิธีการเพื่อลดการเผา นอกจากนี้กรมการข้าวยังอยู่ระหว่างการวิจัยจุลินทรีย์ชนิดใหม่ ที่กินก๊าซมีเทนเป็นอาหาร หากประสบผลสำเร็จผลผลิตข้าวที่ได้จะเป็นที่ความต้องการของตลาด อีกทั้งยังขายคาร์บอนเครดิต เป็นอีก 1 รายได้ของเกษตรกร โดยกรมการข้าวจะประสานกับ องค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน) จำกัด หรืออบก. เพื่อประทับตราสัญลักษณ์เป็นข้าวคาร์บอนต่ำ อีกด้วย

สถิติจากกระทรวงเกษตรและพัฒนาชนบท (the Ministry of Agriculture and Rural Development) ระบุว่าในเดือนพฤศจิกายน 2567 เวียดนามส่งออกข้าวได้ประมาณ 700,000 ตัน คิดเป็นมูลค่าประมาณ 444.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ทำให้ปริมาณและมูลค่ารวมในช่วง 11 เดือนของปีนี้ อยู่ที่เกือบ 8.5 ล้านตัน และประมาณ 5.31 พันล้านเหรียญสหรัฐ เพิ่มขึ้น 10.6% และ 22.4% เมื่อเทียบเป็นรายปี ตามลำดับ

โดยฟิลิปปินส์เป็นผู้นำเข้าข้าวเวียดนามรายใหญ่ที่สุดในช่วง 10 เดือนแรกของปีนี้ คิดเป็น 46.1% ของส่วนแบ่งตลาดส่งออกข้าวทั้งหมด รองลงมาคืออินโดนีเซียและมาเลเซีย โดยมีสัดส่วน 13.5% และ 8.2% ตามลำดับ ซึ่งเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน มูลค่าการส่งออกข้าวไปยังฟิลิปปินส์พุ่งสูงขึ้น 59.1% ขณะที่การส่งออกไปยังอินโดนีเซียและมาเลเซียเพิ่มขึ้น 20.2% และ 2.2 เท่า ตามลำดับ

ในบรรดาตลาด 15 อันดับแรก เวียดนามมีการเติบโตของการส่งออกข้าวที่แข็งแกร่งที่สุดในมาเลเซีย แต่ในทางกลับกัน การส่งออกข้าวไปยังจีนประสบกับการลดลงมากที่สุด โดยลดลงถึง 71.3% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน

ทั้งนี้ถือเป็นครั้งแรกที่มูลค่าการส่งออกข้าวของเวียดนามมีมูลค่าเกิน 5 พันล้านเหรียญสหรัฐ โดยราคาส่งออกเฉลี่ยในช่วง 11 เดือนแรกของปี 2567 เพิ่มขึ้น 10.6% เมื่อเทียบเป็นรายปีเป็นประมาณ 627.9 เหรียญสหรัฐ ต่อตัน

สำนักข่าว SGGP รายงานว่า กระทรวงอุตสาหกรรมและการค้า (The Ministry of Industry and Trade) คาดหวังว่าการส่งออกข้าวไปยังจีนจะกลับมาดีขึ้นอีกครั้ง ซึ่งตลาดจีนเคยเป็นประเทศผู้นำเข้าข้าวรายใหญ่ที่สุดของเวียดนาม แต่ปัจจุบันการนำเข้าลดลงไปมาก

ทั้งนี้ กระทรวงอุตสาหกรรมและการค้ามีแผนจัดคณะผู้แทนการค้าไปยังมณฑลกวางตุ้งและหูหนานของจีน ระหว่างวันที่ 2-6 ธันวาคม 2567 นี้ มีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมการส่งออกข้าวของเวียดนาม โดยคณะผู้แทนซึ่งประกอบด้วยตัวแทนจากบริษัทข้าวชั้นนำของเวียดนามจำนวน 10-18 คน จะเข้าร่วมประชุมทวิภาคีกับพันธมิตรในจีน เข้าร่วมสัมมนาแบบธุรกิจต่อธุรกิจ และดำเนินการวิจัยตลาดเพื่อรับข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับความต้องการของผู้บริโภคชาวจีน

นาย Vu Ba Phu ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมการค้าภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรมและการค้ากล่าวว่า กระทรวงอุตสาหกรรมและการค้าจัดสัมมนาแบบธุรกิจต่อธุรกิจเพื่อช่วยให้ภาคธุรกิจเวียดนามเข้าใจนโยบายที่เกี่ยวข้องและความต้องการของตลาด ทำให้สามารถระบุโอกาสในการร่วมมือกันได้มากขึ้น เขายังกล่าวว่าข้าวหอมและข้าวคุณภาพเยี่ยมของเวียดนามได้รับความนิยมมากขึ้น และกระทรวงอุตสาหกรรมและการค้ามีนโยบายสนับสนุนให้ภาคธุรกิจสร้างแบรนด์ข้าวที่ยั่งยืนในตลาดจีนซึ่งมีประชากรถึง 1.4 พันล้านคน

จากข้อมูลของสมาคมอาหารเวียดนามและผู้เชี่ยวชาญด้านข้าวระบุว่า ประเทศจีนเคยเป็นตลาดที่ใหญ่ที่สุดสำหรับข้าวเวียดนาม แต่ในช่วง 2 ปีที่ผ่านมา (2023-2024) การส่งออกข้าวของเวียดนามไปยังตลาดนี้ลดลงอย่างรวดเร็ว โดยในปี 2023 จีนมีสัดส่วนคิดเป็นเพียง 11% ของการส่งออกข้าวทั้งหมดของเวียดนาม และอยู่อันดับรองจากฟิลิปปินส์และอินโดนีเซีย ซึ่งถือเป็นการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญจากปี 2012 ซึ่งจีนเป็นตลาดส่งออกข้าวที่ใหญ่ที่สุดของเวียดนาม โดยคิดเป็น 27.5% ของมูลค่าการส่งออกทั้งหมด

ทั้งนี้ กระทรวงอุตสาหกรรมและการค้ามีมาตรการที่จะให้การสนับสนุนแก่ภาคธุรกิจในการปรับปรุงคุณภาพผลิตภัณฑ์และใช้ประโยชน์จากโอกาสในการฟื้นฟูตำแหน่งทางการตลาดในจีนอีกครั้ง

ก่อนหน้านี้ สำนักข่าว VIETNAMNET GLOBAL รายงานว่า การส่งออกข้าวของเวียดนามไปยังตลาดจีน ลดลงต่ำสุดเป็นประวัติการณ์ท่ามกลางความท้าทายทางการตลาดที่กว้างขึ้น

จากข้อมูลจากกรมศุลกากรเวียดนาม (the General Department of Vietnam Customs) ในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2567 เวียดนามส่งออกข้าวไปยังจีนลดลงอย่างมาก โดยมีเพียง 241,000 ตัน มูลค่าประมาณ 141.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงถึง 72% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน

ในอดีตที่ผ่านมา จีนเป็นผู้ซื้อข้าวรายใหญ่ของเวียดนาม โดยในปี 2012 จีนเป็นลูกค้าข้าวรายใหญ่ที่สุดของเวียดนาม คิดเป็น 27.5% ของมูลค่าการส่งออกทั้งหมด ต่อมาในช่วงระหว่างปี 2012-2016 มูลค่าการส่งออกข้าวของเวียดนามไปยังจีนค่อนข้างคงที่ และในปี 2017 การส่งออกไปยังจีนพุ่งสูงถึงเกือบ 1.03 พันล้านเหรียญสหรัฐ คิดเป็นเกือบ 40% ของมูลค่าการส่งออกข้าวทั้งหมด

อย่างไรก็ตาม ในปี 2019 มูลค่าการส่งออกลดลงอย่างไม่คาดคิดเหลือเพียง 240.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ก่อนที่จะฟื้นตัวในปีต่อๆ มา และในปัจจุบัน มูลค่าการส่งออกข้าวของเวียดนามไปยังจีนอยู่ที่ประมาณ 141.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งถือว่าต่ำสุดในประวัติศาสตร์ โดยลดลงอย่างมีนัยสำคัญจาก 192.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในช่วงเวลาเดียวกันของปี 2019

ที่มา *Oryza.com*

กัมพูชา

สหพันธ์ข้าวกัมพูชา (the Cambodia Rice Federation; CRF) รายงานว่า ในเดือนพฤศจิกายน 2567 กัมพูชาส่งออกข้าวสารจำนวน 68,533 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 4.3% เมื่อเทียบกับจำนวน 65,706 ตัน ที่ส่งออกในเดือนพฤศจิกายน 2566 และเพิ่มขึ้นประมาณ 12.1% เมื่อเทียบกับ 61,116 ตัน ที่ส่งออกในเดือนตุลาคม 2567

ในช่วง 11 เดือนของปีนี้ (มกราคม-พฤศจิกายน 2567) บริษัทส่งออกข้าวของกัมพูชาจำนวน 55 รายได้ส่งออกข้าวสารจำนวน 575,562 ตัน มูลค่าประมาณ 413.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยปริมาณลดลงประมาณ 3.4% และมูลค่าลดลงประมาณ 1.64% เมื่อเทียบกับจำนวน 595,630 ตัน มูลค่าประมาณ 420.81 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ที่ส่งออกในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

โดยในช่วง 11 เดือนของปีนี้ กัมพูชาส่งออกข้าวไปยัง 67 ประเทศปลายทาง ตามตลาดต่างๆดังนี้

1. ตลาดสหภาพยุโรป (26 ประเทศ) จำนวน 283,981 ตัน มูลค่าประมาณ 207.55 ล้านดอลลาร์สหรัฐ
2. ตลาดจีน (รวมฮ่องกงและมาเก๊า) จำนวน 109,448 ตัน มูลค่าประมาณ 69.97 ล้านดอลลาร์สหรัฐ
3. ตลาดอาเซียน (7 ประเทศ) จำนวน 113,792 ตัน มูลค่าประมาณ 76.34 ล้านดอลลาร์สหรัฐ
4. ตลาดอื่นๆ (31 ประเทศ) เช่น ประเทศในแถบแอฟริกา และตะวันออกกลาง สหรัฐ แคนาดา ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ รวมจำนวน 68,341 ตัน มูลค่าประมาณ 60.04 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สำหรับชนิดข้าวสารที่มีการส่งออกในช่วง 11 เดือนของปีนี้ ประกอบด้วย

1. ข้าวหอม (fragrant rice) จำนวน 430,808 ตัน (คิดเป็นสัดส่วน 74.85% ของการส่งออกข้าวทั้งหมด)
2. ข้าวขาว (white rice) จำนวน 115,688 ตัน (คิดเป็นสัดส่วน 20.1% ของปริมาณส่งออกข้าวทั้งหมด)
3. ข้าวึ่ง (parboiled rice) จำนวน 16,979 ตัน (คิดเป็นสัดส่วน 2.95% ของปริมาณส่งออกข้าวทั้งหมด)
4. ข้าวอินทรีย์ (organic rice) จำนวน 10,418 ตัน (สัดส่วน 1.81% ของปริมาณส่งออกข้าวทั้งหมด)
5. ข้าวชนิดอื่นๆ จำนวน 1,669 ตัน (คิดเป็นสัดส่วน 0.29% ของปริมาณส่งออกข้าวทั้งหมด)

นอกจากนี้ กัมพูชายังส่งออกข้าวเปลือกไปยังประเทศเพื่อนบ้าน (เวียดนาม) จำนวน 4,642,511 ตัน (ประมาณ 2.79 ล้านตันข้าวสาร) มูลค่าประมาณ 1,378.73 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยปริมาณเพิ่มขึ้น 18.23% และมูลค่าเพิ่มขึ้น 19.2% เมื่อเทียบกับจำนวน 3,926,566 ตัน มูลค่าประมาณ 1,156.7 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ซึ่งการส่งออกข้าวเปลือกประมาณ 88% เป็นการส่งออกภายใต้การกำกับโดยมีใบรับรองการส่งออกที่ออกโดยเจ้าหน้าที่ของทางการ

กระทรวงเกษตรสหรัฐฯ (USDA) รายงานสถานการณ์การผลิตและการค้าข้าวของกัมพูชา โดยปรับเพิ่มการคาดการณ์ผลผลิตข้าวเปลือกของกัมพูชาสำหรับปีงบประมาณ 2024/25 (มกราคม-ธันวาคม 2568) เป็น 7.8 ล้านตัน จากการคาดการณ์อย่างเป็นทางการของ USDA ที่ 7.377 ล้านตัน เนื่องจากพื้นที่ปลูกข้าวในฤดูแล้งมีมากขึ้น โดยคาดการณ์เพิ่มขึ้นจากประมาณการ 7.4 ล้านตันในปีก่อน ขณะที่มียางานว่าชาวนากัมพูชาเปลี่ยนการผลิตในปีงบประมาณ 2023/24 เป็นข้าวในฤดูแล้งระยะสั้น และใช้ปัจจัยการผลิตมากขึ้น ส่งผลให้ผลผลิตเพิ่มขึ้น

USDA ได้ปรับลดการคาดการณ์การบริโภคข้าวของกัมพูชาสำหรับปีงบประมาณ 2024/25 ลงเหลือ 4.3 ล้านตัน จากการคาดการณ์อย่างเป็นทางการของ USDA ที่ 4.5 ล้านตัน เนื่องจากความต้องการส่งออกที่สูงและราคาที่สูงขึ้น โดยคาดการณ์เพิ่มขึ้นจากประมาณการ 4.1 ล้านตันในปีก่อน

ด้านการส่งออกนั้น USDA ปรับเพิ่มคาดการณ์การส่งออกข้าวของกัมพูชาในปีงบประมาณ 2024/25 เป็น 3.5 ล้านตัน (รวมข้าวเปลือกและข้าวสาร) จากการคาดการณ์อย่างเป็นทางการของ USDA ที่ 2.9 ล้านตัน เนื่องมาจากความต้องการส่งออกที่สูงและราคาที่สูงขึ้น โดยคาดการณ์เพิ่มขึ้นจากที่ประมาณ 3.3 ล้านตันในปีที่แล้ว แม้ว่าราคาทั่วโลกจะเริ่มลดลงในช่วงที่ผ่านมา แต่การส่งออกของกัมพูชาไม่ได้รับผลกระทบเชิงลบในปีงบประมาณ 2024/25 เนื่องจากความแตกต่างในพันธุ์ข้าว นอกจากนี้รัฐบาลยังมุ่งเน้นการขยายเข้าสู่ตลาดใหม่

ตามข้อมูลจากสหพันธ์ข้าวกัมพูชา (CRF) กัมพูชาส่งออกข้าวเปลือก 3.3 ล้านตันในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2567 โดยเวียดนามเป็นจุดหมายปลายทางหลักของการส่งออกข้าวเปลือกของกัมพูชา ขณะที่กัมพูชาส่งออกข้าวสารประมาณ 454,000 ตัน ในช่วงเดือนมกราคม-กันยายน 2567 ลดลงประมาณ 8% เมื่อเทียบกับปีที่แล้ว

ทั้งนี้ รัฐบาลมีความกระตือรือร้นที่จะเพิ่มการส่งออกข้าวสารเป็น 1 ล้านตันในอีกไม่กี่ปีข้างหน้า โดยมีตลาดอินโดนีเซีย สิงคโปร์ และฟิลิปปินส์เป็นตลาดที่น่าดึงดูดใจสำหรับกัมพูชาเพิ่มมากขึ้น

นอกจากนี้ USDA ยังได้ปรับเพิ่มการคาดการณ์สต็อกข้าวสารสิ้นปีงบประมาณ 2024/25 ของกัมพูชาเป็น 1.133 ล้านตัน จากการคาดการณ์อย่างเป็นทางการของ USDA ที่ 1.108 ล้านตัน ซึ่งการคาดการณ์นี้เพิ่มขึ้นจากที่ประมาณไว้ 1.063 ล้านตันในปีที่แล้ว ขณะที่ความจุในการจัดเก็บของกัมพูชามีจำกัดและมีค่าใช้จ่ายสูงสำหรับเกษตรกร

ที่มา Oryza.com

เมียนมา

สหพันธ์ข้าวเมียนมา (Myanmar Rice Federation (MRF)) รายงานว่า ในช่วง 8 เดือน (ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน-30 พฤศจิกายน 2567) ของปีงบประมาณปัจจุบัน (2024-2025) เมียนมาส่งออกข้าวสารและข้าวหักรวมกว่า 1.7 ล้านตัน คิดเป็นมูลค่าประมาณ 804 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ดังนี้

เดือนเมษายน 2567 ส่งออกปริมาณ 111,862 ตัน มูลค่า 55 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

เดือนพฤษภาคม 2567 ส่งออกปริมาณ 71,279.5 ตัน มูลค่า 36 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

เดือนมิถุนายน 2567 ส่งออกปริมาณ 162,325.75 ตัน มูลค่า 84 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

เดือนกรกฎาคม 2567 ส่งออกปริมาณ 165,444 ตัน มูลค่า 81 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

เดือนสิงหาคม 2567 ส่งออกปริมาณ 207,369 ตัน มูลค่า 97 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

เดือนกันยายน 2567 ส่งออกปริมาณ 219,560 ตัน มูลค่า 104 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

เดือนตุลาคม 2567 ส่งออกปริมาณ 424,784.27 ตัน มูลค่า 189 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

เดือนพฤศจิกายน 2567 ส่งออกปริมาณ 334,530 ตัน มูลค่า 156 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

โดยเป็นการส่งออกข้าวผ่านทางเรือบรรทุกสินค้าทางทะเลมากกว่า 1.6 ล้านตัน และผ่านทางด่านชายแดนประมาณ 30,000 ตัน

ในปีงบประมาณ 2024-2025 (เมษายน 2567 – มีนาคม 2568) สหพันธ์ข้าวเมียนมามีเป้าหมายที่จะส่งออกข้าวประมาณ 2.5 ล้านตัน ขณะที่ปีงบประมาณ 2023-2024 สหพันธ์ข้าวเมียนมาร์เคยคาดการณ์ว่าจะสามารถส่งออกข้าวได้ 2.5 ล้านตัน สร้างรายได้ประมาณ 1 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ อย่างไรก็ตาม การส่งออกข้าวยังไม่สามารถบรรลุเป้าหมายได้ โดยส่งออกได้ประมาณ 1.6 ล้านตัน มูลค่า 845 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

กระทรวงพาณิชย์ได้ร่วมมือกับหน่วยงานและสถาบันที่เกี่ยวข้องเพื่อบรรลุเป้าหมายการส่งออกและเป้าหมายอื่นๆ ซึ่งขึ้นอยู่กับปริมาณข้าวสาร ข้าวหัก พืชตระกูลถั่ว ข้าวโพด ยางพารา และการประมงจากบริษัทที่เกี่ยวข้อง

โดยกระทรวงพาณิชย์ได้ทำงานร่วมกับสหพันธ์หอการค้าและอุตสาหกรรมแห่งสหภาพเมียนมา (the Union of Myanmar Federation of Chambers of Commerce and Industry) สหพันธ์ข้าวเมียนมา สมาคมพ่อค้าพืชตระกูลถั่ว ถั่วเขียว ข้าวโพด และเมล็ดงาเมียนมา สมาคมผู้ผลิตเส้นใยผ้าเมียนมา สมาคมอุตสาหกรรมเมียนมา สมาคมผู้ปลูกและผู้ผลิตยางพาราเมียนมา สมาคมผู้แปรรูปและผู้ส่งออกผลิตภัณฑ์ประมงเมียนมา เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการส่งออกรายเดือนและอำนวยความสะดวกในการส่งออก

อย่างไรก็ตาม จากนโยบายการเงินของธนาคารกลางเมียนมาในการควบคุมรายได้จากการส่งออกทำให้การส่งออกข้าวมีอุปสรรค ซึ่งส่งผลให้ผู้ส่งออกได้รับผลกระทบทางการเงิน นอกจากนี้ จากปัจจัยด้านสภาพอากาศแบบเอลนีโญยังส่งผลกระทบต่อการผลิตข้าวด้วย

ที่มา *Oryza.com*

ฟิลิปปินส์

สำนักข่าว The Manila Times รายงานว่า การนำเข้าข้าวแต่ละระดับสูงสุดเป็นประวัติการณ์ที่ 4.25 ล้านตัน โดยข้อมูลจากกระทรวงเกษตรฯ (Department of Agriculture (DA)) ระบุว่า การนำเข้าข้าวในปีนี้ (ช่วงก่อนสิ้นเดือนพฤศจิกายน 2567) ได้แซงหน้าระดับการนำเข้าของปีที่แล้วทั้งปีแล้ว

อย่างไรก็ตาม นายฟรานซิสโก ทิว ลอเรล จูเนียร์ (Francisco Tiu Laurel Jr.) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฯ (Agriculture Secretary) ได้เตือนว่าราคาสินค้ายังคงสูง และรัฐบาลอาจจำเป็นต้องดำเนินมาตรการใดๆ หากพบว่าผู้ค้าปลีกแสวงหากำไรเกินควร โดยเมื่อสัปดาห์ก่อนกระทรวงเกษตรฯ ระบุว่าจะเริ่มขายข้าวราคาถูกลงภายใต้โครงการ Kadiwa ในตลาดสาธารณะหลักๆ เพื่อให้ผู้บริโภคมีทางเลือกที่ถูกลง

นายฟรานซิสโก ทิว ลอเรล จูเนียร์ ตั้งข้อสังเกตว่าข้าวที่นำเข้าจากต่างประเทศมีราคาขายส่งเพียง 37 ถึง 38 เปโซต่อกิโลกรัม แต่ข้าวที่นำเข้าจากต่างประเทศที่สีดี (imported well-milled rice) จะถูกขายในตลาด

ภายในประเทศในราคาเกือบ 48 เปโซต่อกิโลกรัม ขณะที่ราคาข้าวในประเทศอยู่ระหว่าง 43.50 ถึง 48 เปโซต่อกิโลกรัม

กระทรวงเกษตรสหรัฐฯ (The United States Department of Agriculture) คาดการณ์ว่าในปีี้การนำเข้าข้าวของฟิลิปปินส์อาจสูงถึง 4.7 ล้านตัน ทำให้ฟิลิปปินส์ยังคงเป็นผู้นำเข้าข้าวรายใหญ่ที่สุดของโลก ในขณะที่ประธานาธิบดีเฟอร์ดินานด์ มาร์กอส จูเนียร์ กล่าวว่า ปริมาณการนำเข้าอาจสูงถึงเกือบ 4.5 ล้านตัน เนื่องจากฟิลิปปินส์ได้รับผลกระทบจากพายุไต้ฝุ่นหลายลูกที่พัดถล่มทุ่งนาและพื้นที่เพาะปลูกอื่นๆ

สำนักอุตสาหกรรมพืช (Bureau of Plant Industry : BPI) รายงานว่า ณ วันที่ 5 ธันวาคม 2567 ฟิลิปปินส์นำเข้าข้าวแล้ว 4,351,435.53 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 5,934 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 20.6% เมื่อเทียบกับจำนวน 3,606,872.66 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 4,554 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2566

โดยในเดือนมกราคม 2567 มีการนำเข้าจำนวน 429,260.8 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 610 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 70% เมื่อเทียบกับจำนวน 252,474.66 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 277 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2566

เดือนกุมภาพันธ์ 2567 มีการนำเข้าจำนวน 341,585.69 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 476 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 140.4% เมื่อเทียบกับจำนวน 142,079 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 165 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2566

เดือนมีนาคม 2567 มีการนำเข้าจำนวน 415,764.2 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 594 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 2.1% เมื่อเทียบกับจำนวน 407,178 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 492 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2566

เดือนเมษายน 2567 มีการนำเข้าจำนวน 487,823.74 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 670 ใบ) ลดลงประมาณ 5.6% เมื่อเทียบกับจำนวน 516,895.17 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 610 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2566

เดือนพฤษภาคม 2567 มีการนำเข้าแล้วจำนวน 478,099.81 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 621 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 48.7% เมื่อเทียบกับจำนวน 321,582.36 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 435 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2566

เดือนมิถุนายน 2567 มีการนำเข้าแล้วจำนวน 187,861.31 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 272 ใบ) ลดลงประมาณ 15.8% เมื่อเทียบกับจำนวน 223,211.0 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 325 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2566

เดือนกรกฎาคม 2567 มีการนำเข้าแล้วจำนวน 167,407.26 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 220 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 6.6% เมื่อเทียบกับจำนวน 156,981.75 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 191 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2566

เดือนสิงหาคม 2567 มีการนำเข้าแล้วจำนวน 388,608.2 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 515 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 16.7% เมื่อเทียบกับจำนวน 332,892.17 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 470 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2566

เดือนกันยายน 2567 มีการนำเข้าแล้วจำนวน 399,281.48 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 539 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 21.2 เมื่อเทียบกับจำนวน 328,599.92 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 425 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2566

เดือนตุลาคม 2567 มีการนำเข้าแล้วจำนวน 572,073.96 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 806 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 250.5% เมื่อเทียบกับจำนวน 163,217.4 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 191 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2566

เดือนพฤศจิกายน 2567 (ข้อมูล ณ วันที่ 5 ธันวาคม 2567) มีการนำเข้าแล้วจำนวน 434,655.51 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 563 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 73.2% เมื่อเทียบกับจำนวน 250,895.0 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 302 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2566

ขณะที่ในเดือนธันวาคม 2567 (ข้อมูล ณ วันที่ 5 ธันวาคม 2567) มีการนำเข้าแล้วจำนวน 49,013.58 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 48 ใบ) ลดลงประมาณ 90.4% เมื่อเทียบกับจำนวน 510,865.57 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 671 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2566

ข้อมูล ณ วันที่ 5 ธันวาคม 2567 ฟิลิปปีนส์นำเข้าจากประเทศเวียดนามมากที่สุดจำนวนประมาณ 3,338,434.18 ตัน คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 76.7% ของการนำเข้าข้าวทั้งหมด ตามด้วยประเทศไทยจำนวน 556,248.22 ตัน (สัดส่วน 12.8% ของการนำเข้าข้าวทั้งหมด) ปากีสถานจำนวน 224,629.48 ตัน (5.2% ของการนำเข้าข้าวทั้งหมด) เมียนมาจำนวน 197,952.75 ตัน (4.5% ของการนำเข้าข้าวทั้งหมด) อินเดีย 22,572.82 ตัน (0.5% ของการนำเข้าข้าวทั้งหมด) จีน 5,720 ตัน (0.1% ของการนำเข้าข้าวทั้งหมด) ญี่ปุ่น 2,402.12 ตัน กัมพูชา 3,460 ตัน อิตาลี 14.05 ตัน และสเปน 1.92 ตัน

บริษัทผู้นำเข้าที่สำคัญ 10 อันดับแรก (ที่นำเข้าตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม-5 ธันวาคม 2567) ได้แก่

- 1.BLY Agri Venture Trading นำเข้าจำนวน 306,159.04 ตัน (ใช้ใบ SPSIC จำนวน 149 ใบ)
- 2.ATARA MARKETING INC.นำเข้า 232,989.30 ตัน (ใช้ใบ SPSIC จำนวน 289 ใบ)
- 3.Orison Free Enterprise Inc. นำเข้าจำนวน 195,199.45 ตัน (ใช้ใบ SPSIC จำนวน 268 ใบ)
- 4.MACMAN RICE AND CORN TRADING นำเข้าจำนวน 171,494.30 ตัน (ใช้ใบ SPSIC จำนวน 116 ใบ)
- 5.RBS Universal Grains Traders Corp. นำเข้า 157,425.62 ตัน (ใช้ SPSIC จำนวน 211 ใบ)
- 6.KING B COMPANY นำเข้า 155,161.08 ตัน (ใช้ใบ SPSIC จำนวน 227 ใบ)
- 7.River Valley Distribution, Inc. นำเข้า 148,960.0 ตัน (ใช้ SPSIC จำนวน 46 ใบ)
- 8.LUCKY BUY AND SELL นำเข้า 125,044.0 ตัน (ใช้ใบ SPSIC จำนวน 144 ใบ)
- 9.SODATRADE CORPORATION นำเข้า 123,750.0 ตัน (ใช้ SPSIC จำนวน 91 ใบ)
- 10.Vitram Marketing Inc. นำเข้า 103,493.88 ตัน (ใช้ SPSIC จำนวน 209 ใบ)

สำนักอุตสาหกรรมพืช (BPI) รายงานว่า ในปีนี้นับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2567 – 5 ธันวาคม 2567 มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (Sanitary and Phyto-sanitary Import Clearance; SPSIC) รวม 9,451 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 9,082,345.831 ตัน ดังนี้

ในเดือนมกราคม 2567 มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 979 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 2,246,177.94 ตัน

เดือนกุมภาพันธ์ 2567 ออกใบอนุญาต SPSIC จำนวน 703 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 554,718.97 ตัน

เดือนมีนาคม 2567 ออกใบอนุญาต SPSIC จำนวน 1,025 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 815,750.10 ตัน
เดือนเมษายน 2567 ออกใบอนุญาต SPSIC จำนวน 895 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 687,671.53 ตัน
เดือนพฤษภาคม 2567 ออกใบอนุญาต SPSIC จำนวน 550 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 512,952.02 ตัน
เดือนมิถุนายน 2567 ออกใบอนุญาต SPSIC จำนวน 295 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 241,133.00 ตัน
เดือนกรกฎาคม 2567 ออกใบอนุญาต SPSIC จำนวน 979 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 775,817.2 ตัน
เดือนสิงหาคม 2567 ออกใบอนุญาต SPSIC จำนวน 1,087 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 890,445.29 ตัน
เดือนกันยายน 2567 ออกใบอนุญาต SPSIC จำนวน 1,144 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 892,427.74 ตัน
เดือนตุลาคม 2567 ออกใบอนุญาต SPSIC จำนวน 919 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 732,231.57 ตัน
เดือนพฤศจิกายน 2567 (ข้อมูล ณ วันที่ 5 ธันวาคม 2567) ออกใบอนุญาต SPSIC จำนวน 766 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 666,032.202 ตัน

เดือนธันวาคม 2567 (ข้อมูล ณ วันที่ 5 ธันวาคม 2567) ออกใบอนุญาต SPSIC จำนวน 109 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 66,988.26 ตัน

สำนักงานสถิติแห่งชาติ (the Philippine Statistics Agency; PSA) รายงานว่า สต็อกข้าว ณ วันที่ 1 พฤศจิกายน 2567 มีจำนวนประมาณ 2.46144 ล้านตัน ซึ่งเพียงพอสำหรับบริโภคประมาณ 68 วัน (คำนวณจากความต้องการบริโภควันละประมาณ 36,000 ตัน) โดยปริมาณสต็อกข้าวเพิ่มขึ้น 24.4% เมื่อเทียบกับจำนวน 1.97856 ล้านตัน ในช่วงเดียวกันของปี 2566 และเพิ่มขึ้น 7.9% เมื่อเทียบกับ 2.28161 ล้านตัน ในเดือนตุลาคม 2567

ทั้งนี้ สต็อกในคลังของสำนักงานอาหารแห่งชาติ (The National Food Authority; NFA) มีจำนวนประมาณ 0.14168 ล้านตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 135.2% เมื่อเทียบกับจำนวน 0.06023 ล้านตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว (คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 5.8% ของสต็อกข้าวทั้งหมด และเพียงพอสำหรับการบริโภคประมาณ 4 วัน) โดยสต็อกข้าวของ NFA ลดลงประมาณ 17.9% เมื่อเทียบกับจำนวน 0.17264 ล้านตัน ในเดือนตุลาคม 2567

ขณะที่สต็อกในคลังของเอกชน (Commercial warehouses) มีจำนวนประมาณ 1.41856 ล้านตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 57.4% เมื่อเทียบกับจำนวน 0.90111 ล้านตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว (คิดเป็นสัดส่วน 57.6% ของสต็อกข้าวทั้งหมด และเพียงพอสำหรับการบริโภคประมาณ 39 วัน) และเพิ่มขึ้นประมาณ 17.2% เมื่อเทียบกับจำนวน 1.21076 ล้านตัน ในเดือนตุลาคม 2567 ที่ผ่านมา

ส่วนสต็อกในภาคครัวเรือน (Household stocks) มีจำนวนประมาณ 0.90121 ล้านตัน ลดลงประมาณ 11.4% เมื่อเทียบกับจำนวน 1.01722 ล้านตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว (คิดเป็นสัดส่วน 36.6% ของสต็อกข้าวทั้งหมด และเพียงพอสำหรับการบริโภคประมาณ 25 วัน) แต่เพิ่มขึ้นประมาณ 0.3% เมื่อเทียบกับจำนวน 0.89821 ล้านตัน ในเดือนตุลาคม 2567

สถาบันวิจัยข้าวแห่งฟิลิปปินส์ (THE Philippine Rice Research Institute (PhilRice)) รายงานว่ากำลังผลักดันให้มีคำสั่งฝ่ายบริหาร (an executive order (EO)) เพื่อให้ข้าวครึ่งถ้วยเป็นมาตรฐานในการเสิร์ฟอาหารแห่งชาติ (the standard serving size)

นาง Hazel V. Antonio-Beltran หัวหน้าฝ่ายสื่อสารเพื่อการพัฒนา (Head of Development Communication) ของสถาบัน PhilRice กล่าวในการแถลงข่าวออนไลน์ว่า สถาบันเสนอให้สถานประกอบการด้านบริการอาหารในหน่วยงานของรัฐเป็นพื้นที่ทดสอบนโยบายข้าวครึ่งถ้วย โดยอ้างถึงความจำเป็นในการลดขยะ

จากนั้นจะดูผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับขยะจากอาหาร และข้อมูลดังกล่าวจะใช้เป็นพื้นฐานในการขยายมาตรฐานไปยังร้านอาหารเอกชน

นางอันโตนิโอ-เบลทรานกล่าวว่า ขณะนี้มีข้อมูลในภาคครัวเรือนเท่านั้น ซึ่งต่อไปจะสามารถใช้จากการทดลองในหน่วยงานของรัฐบาลเป็นข้อมูลอ้างอิงเพื่อส่งเสริมโครงการนี้ในร้านอาหารทั้งหมดได้

ตามรายงานของสถาบัน PhilRice ครัวเรือนของฟิลิปปินส์มีการทิ้งข้าวประมาณ 255,000 ตันต่อปี หรือ 19 ถึง 20 กิโลกรัมต่อครัวเรือน ซึ่งปริมาณข้าวที่สูญเสียไปนั้นเทียบเท่ากับการบริโภคของผู้คนประมาณ 2.79 ล้านคน นอกจากนี้ PhilRice ยังเสนอให้มีการลงทะเบียนการปรับระหว่าง 3,000 ถึง 10,000 เปโซสำหรับผู้ที่ไม่ปฏิบัติตาม

นางอันโตนิโอ-เบลทรานกล่าวว่า สภาที่ปรึกษาภาคเอกชน (the Private Sector Advisory Council) ก็สนับสนุนความคิดริเริ่มนี้เช่นกันและกำลังรอกการอนุมัติจากประธานาธิบดี โดยพวกเขา กำลังรอกการอนุมัติขั้นสุดท้ายจากนั้นอาจเริ่มต้นได้ในปีหน้า และหลังจากผ่านไปประมาณสองปี ก็อาจจะทำให้เป็นมาตรฐานระดับชาติได้

PhilRice กล่าวว่าหน่วยงานของรัฐบาลท้องถิ่น 47 แห่งได้ออกกฎที่กำหนดให้สถานประกอบการอาหารมีการเสิร์ฟข้าวครึ่งถ้วยด้วย

ที่มา *Oryza.com*

อินโดนีเซีย

สำนักข่าว ANTARA รายงานว่า นายซุลกิฟลี ฮัสซัน (Zulkifli Hasan) รัฐมนตรีประสานงานด้านอาหารของอินโดนีเซีย (Indonesia's Coordinating Minister for Food) กล่าวว่า สต็อกข้าวของอินโดนีเซียจะอยู่ที่ 8 ล้านตัน ภายในสิ้นปี 2567 ดังนั้นจึงไม่จำเป็นต้องนำเข้าเพิ่มเติมซึ่งรวมถึงในปีหน้าด้วย

นายฮัสซันกล่าวเมื่อวันจันทร์ที่ 9 ธันวาคม 2567 ว่าสต็อกข้าวทั้งหมดของประเทศ รวมถึงของผู้ขายและประชาชนทั่วไป คาดว่ามีมากกว่า 8 ล้านตัน และหน่วยงานโลจิสติกส์ของรัฐ (State Logistics Agency (Bulog)) เพียงแห่งเดียวมีสต็อกถึง 2 ล้านตัน ดังนั้นรัฐบาลจึงได้ตัดสินใจหยุดนำเข้าข้าว โดยคาดว่าในปี 2568 จะผลิตข้าวได้มากถึง 32 ล้านตัน ขณะที่ความต้องการบริโภคข้าวภายในประเทศคาดว่าจะอยู่ที่ประมาณ 31 ล้านตัน ซึ่งต่ำกว่าเป้าหมายการผลิต

ทั้งนี้รัฐมนตรีกล่าวว่า ข้าวที่เหลือจะถูกเก็บไว้ในกองทุนสำรองอาหารของรัฐบาล (the Government Food Reserve (CPP)) และแผนการหยุดนำเข้ายังรวมอยู่ในดุลการค้าประจำปี 2568 ด้วย

ในขณะที่ นายอาร์ฟ ปราเซตโย อาดี หัวหน้าสำนักงานอาหารแห่งชาติ (Head of the National Food Agency (Bapanas)) กล่าวว่าอินโดนีเซียจะไม่นำเข้าข้าวในส่วนที่เหลือ เนื่องจากสต็อกข้าวของประเทศมีเพียงพอแล้ว นายอาร์ฟ ปราเซตโย อาดี ยังระบุว่า สต็อกข้าวที่ Bulog มีอยู่ในปัจจุบันมีมากเกินไป โดยมีความจำเป็นสำหรับการช่วยเหลือด้านอาหารประมาณ 220,000 ตัน

ในปัจจุบัน อินโดนีเซียต้องมุ่งเน้นไปที่การเตรียมพร้อมสำหรับการเก็บเกี่ยวในฤดูการผลิตหลัก ซึ่งคาดว่าจะสูงถึง 12-13 ล้านตัน ในช่วงปลายเดือนกุมภาพันธ์-มีนาคม 2568

สำนักข่าว VNA ของเวียดนาม รายงานว่า นาย Arief Prasetyo Adi หัวหน้าสำนักงานอาหารแห่งชาติอินโดนีเซีย (the National Food Agency of Indonesia; Bapanas) กล่าวว่าโครงการช่วยเหลือด้านข้าว (the

rice assistance programme) จะดำเนินต่อไปในปี 2025 โดยได้รับการอนุมัติจากประธานาธิบดีปราโบโว ซูเบียนโต (Prabowo Subianto)

ทั้งนี้ นาย Arief กล่าวว่าโครงการดังกล่าวมีเป้าหมายที่ครอบคลุมผู้รับประโยชน์จำนวน 22 ล้านครัวเรือน ในปีที่แล้ว อย่างไรก็ตาม ในปีหน้าจำนวนครอบครัวผู้รับประโยชน์จะลดลงเหลือ 16 ล้านครัวเรือน แม้ว่าปริมาณข้าวจะยังคงจัดสรรให้เท่าเดิมคือ 10 กิโลกรัมต่อครอบครัวผู้รับประโยชน์

นอกจากนี้ ยังมีโครงการอื่นๆ ที่จะครอบคลุมอย่างกว้างขวางในปี 2025 ด้วย เช่น อาหารมือฟรีที่มีคุณค่าทางโภชนาการ

ขณะที่การแจกจ่ายความช่วยเหลือด้านข้าวในระยะที่สามสำหรับเดือนธันวาคมอยู่ระหว่างดำเนินการในหลายภูมิภาค และมีเป้าหมายที่จะแล้วเสร็จก่อนสิ้นปี

จากข้อมูลของสำนักงานสถิติของอินโดนีเซีย (the Statistics Indonesia; BPS) จำนวนคนยากจนในเดือนมีนาคมอยู่ที่ 25.22 ล้านคน ลดลง 0.68 ล้านคน เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว และลดลง 1.14 ล้านคนเมื่อเทียบกับเดือนกันยายน 2565

สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงจาการ์ตา รายงานว่า ประธานาธิบดีปราโบโว ซูเบียนโต (Prabowo Subianto) ต้องการให้อินโดนีเซียลดการนำเข้าอาหาร โดยเขากล่าวว่าอินโดนีเซียไม่เพียงแต่ต้องแสวงหาหนทางพึ่งตนเอง ในด้านข้าวเท่านั้น แต่ยังต้องการให้พึ่งพาตนเองกับอาหารอื่นๆ ในอนาคตด้วย

นายปราโบโวกล่าวต่อคณะรัฐมนตรีชุดเต็มในการประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อเร็ว ๆ นี้ว่า อุตสาหกรรมอาหารของประเทศต้องได้รับการปรับปรุง และเขาหวังว่าอุตสาหกรรมนี้จะแข็งแกร่งขึ้นเรื่อยๆ ในอนาคต ซึ่งอินโดนีเซียไม่เพียงแต่ต้องปลอดจากการนำเข้าข้าวเท่านั้น แต่ต้องปลอดจากการนำเข้าสินค้าอาหารทุกประเภทด้วย

นอกเหนือจากข้าวแล้ว อินโดนีเซียยังต้องพึ่งพาการนำเข้าสินค้าหลายชนิด เช่น น้ำตาล กระเทียม ถั่วเหลือง และข้าวสาลี แม้ว่าก่อนหน้านี้ประเทศจะสามารถพึ่งตนเองได้ในช่วงสามทศวรรษแรกจนถึง ช่วงปลายทศวรรษ 1990 ก็ตาม

ในคำกล่าวของเขา นายปราโบโว ได้เน้นย้ำถึงความสำคัญของความมั่นคงด้านอาหาร เนื่องจากสถานะของโลกนั้นอ่อนไหวต่อการเปลี่ยนแปลงทางภูมิรัฐศาสตร์ ซึ่งปัญหาทางภูมิรัฐศาสตร์ส่งผลกระทบต่ออาหาร เมื่อเกิดความตึงเครียดหรือวิกฤตขึ้น ทำให้ประเทศผู้ส่งออกอาหารมักจะหยุดการส่งออก ซึ่งความมั่นคงด้านอาหารกลายเป็นประเด็นที่ได้รับความสนใจในระดับนานาชาติในปี 2022 และ 2023 หลังจากที่รัสเซียรุกรานยูเครน

ความขัดแย้งดังกล่าวส่งผลกระทบต่อส่งออกข้าวสาลีไปยังตลาดต่างประเทศ และเนื่องจากทั้งสองประเทศเป็นผู้ส่งออกข้าวสาลีรายใหญ่ที่สุดของโลก ผลกระทบที่เกิดขึ้นจึงทำให้ราคาสินค้าโภคภัณฑ์พุ่งสูงขึ้น ในขณะเดียวกัน โลกกำลังเผชิญกับสภาพอากาศเลวร้ายที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตสินค้าโภคภัณฑ์อาหาร โดยเฉพาะข้าว ซึ่งเป็นอาหารหลักของชาวอินโดนีเซีย

อินเดียและเวียดนามซึ่งถือเป็นผู้ส่งออกข้าวรายใหญ่ที่สุดของโลก เคยตัดสินใจจำกัดการส่งออกเพื่อรักษาอุปทานในประเทศไว้ ซึ่งปรากฏการณ์นี้ของประเทศต่างๆ ที่หยุดการส่งออกเกิดขึ้นหลายครั้ง ขณะที่ราคาข้าวโลกพุ่งสูงสุดในรอบกว่า 15 ปี หลังจากที่อินเดียตัดสินใจห้ามส่งออกข้าวที่ไม่ใช่ข้าวบาสมาดเมื่อปีที่แล้ว ก่อนที่จะลดลงอีกครั้งหลังจากที่อินเดียและประเทศอื่นๆ ผ่อนปรนข้อจำกัด โดยในปี 2566 อินโดนีเซียซื้อข้าวจากต่างประเทศมากถึง 3.5 ล้านตัน เนื่องจากผลผลิตลดลงและมีความจำเป็นเร่งด่วนในการควบคุมราคาข้าวในประเทศที่พุ่งสูงขึ้น

ในปีนี้อินโดนีเซียได้นำเข้าข้าวประมาณ 3.6 ล้านตัน โดยกว่า 80% ของปริมาณดังกล่าว นำเข้ามาในประเทศไทยภายในเมื่อสิ้นเดือนตุลาคมที่ผ่านมา

นายปราโบโวกล่าวไว้ว่า อินโดนีเซียไม่จำเป็นต้องนำเข้าข้าวในปีหน้า โดยอ้างถึงปริมาณสำรองของรัฐบาลซึ่งมากที่สุดในรอบหลายปี โดยมีจำนวนเกือบ 2 ล้านตัน ขณะที่นายซุลกิฟลี ฮาซาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงประสานงานอาหารกล่าวเมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน 2567 ว่า รัฐบาลหวังว่าการผลิตข้าวของประเทศจะไปถึง 32 ล้านตันในปี 2568 ซึ่งตัวเลขดังกล่าวจะเพิ่มขึ้น 3% จาก 31 ล้านตันจากที่คาดการณ์ไว้ในปีนี้

ทั้งนี้ อินโดนีเซียเป็นหนึ่งในประเทศผู้นำข้าวที่สำคัญของไทย หากอินโดนีเซียสามารถพึ่งพาตนเองในด้านข้าวได้ตามที่ตั้งเป้า คือสามารถผลิตข้าวในปริมาณที่เพียงพอเพื่อตอบสนองความต้องการภายในประเทศ การนำเข้าข้าวจากไทยอาจลดลง ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการส่งออกข้าวของไทย ดังนั้นผู้ส่งออกไทยอาจต้องปรับกลยุทธ์การส่งออกและเพิ่มคุณภาพหรือพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อรักษาตำแหน่งในตลาด

ที่มา *Oryza.com* และสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงเทพมหานคร

ญี่ปุ่น

กระทรวงเกษตรฯ (the Ministry of Agriculture, Forests, and Fisheries; MAFF) ประกาศการประมูลนำเข้าข้าวแบบ Ordinary import (MA) ครั้งที่ 7 ปีงบประมาณ 2567 (เมษายน 2567-มีนาคม 2568) ในวันที่ 13 ธันวาคม 2567 ซึ่งกำหนดจะซื้อข้าวรวม 64,000 ตัน ประกอบด้วย

- 1.ข้าวสารเมล็ดกลาง (non-glutinous polished rice medium grain) จากประเทศสหรัฐอเมริกาจำนวน 2 ล้านตัน 13,000 ตัน รวมเป็น 26,000 ตัน กำหนดส่งมอบวันที่ 15 กุมภาพันธ์ – 31 มีนาคม 2568
- 2.ข้าวสารเมล็ดกลาง (non-glutinous polished rice medium grain) จากประเทศใดก็ได้ (Global Tender) จำนวน 12,000 ตัน กำหนดส่งมอบวันที่ 25 กุมภาพันธ์ – 10 เมษายน 2568
- 3.ข้าวสารเมล็ดยาว (non-glutinous polished rice long grain) จากประเทศใดก็ได้ (Global Tender) จำนวน 6,500 ตัน กำหนดส่งมอบวันที่ 15 กุมภาพันธ์ – 31 มีนาคม 2568
- 4.ข้าวสารเมล็ดยาว (non-glutinous polished rice long grain) จากประเทศใดก็ได้ (Global Tender) จำนวน 6,500 ตัน กำหนดส่งมอบวันที่ 15 กุมภาพันธ์ – 31 มีนาคม 2568
- 5.ข้าวสารเมล็ดยาว (non-glutinous polished rice long grain) จากประเทศใดก็ได้ (Global Tender) จำนวน 6,500 ตัน กำหนดส่งมอบวันที่ 15 กุมภาพันธ์ – 31 มีนาคม 2568
- 6.ข้าวสารเมล็ดยาว (non-glutinous polished rice long grain) จากประเทศใดก็ได้ (Global Tender) จำนวน 6,500 ตัน กำหนดส่งมอบวันที่ 25 กุมภาพันธ์ – 10 เมษายน 2568

รายละเอียดที่ https://www.maff.go.jp/j/seisan/boueki/nyusatu/n_announce/attach/pdf/index-314.pdf

การประมูลนำเข้าข้าวแบบ Ordinary import (MA) ของปีงบประมาณ 2567 (เมษายน 2567-มีนาคม 2568) ทั้ง 6 ครั้ง ญี่ปุ่นตกลงซื้อข้าวไปแล้วรวม 281,220 ตัน ประกอบด้วย 1. ข้าวสารเมล็ดกลางจำนวน 153,000 ตัน 2.ข้าวสารเมล็ดยาวรวม 124,000 ตัน และ 3.ข้าวเหนียวเมล็ดยาวรวม 4,220 ตัน โดยซื้อจากประเทศไทยรวม 128,220 ตัน ประกอบด้วย ข้าวสารเมล็ดยาวรวม 124,000 ตัน และข้าวเหนียวเมล็ดยาวรวม 4,220 ตัน

นอกจากนี้ กระทรวงเกษตรฯ (the Ministry of Agriculture, Forests, and Fisheries; MAFF) ประกาศการประมูลนำเข้าข้าวแบบ Simultaneous Buy and Sell (SBS) ครั้งที่ 4 ปีงบประมาณ 2567 (เมษายน 2567-

มีนาคม 2568) ในวันที่ 20 ธันวาคม 2567 ซึ่งกำหนดจะซื้อข้าวรวม 25,000 ตัน ประกอบด้วยข้าวเต็มเมล็ด 22,500 ตัน และข้าวหัก/ปลายข้าวจำนวน 2,500 ตัน

รายละเอียดที่ https://www.maff.go.jp/j/seisan/boueki/nyusatu/n_announce/attach/pdf/index-312.pdf

ทั้งนี้ การประมูลแบบ Simultaneous Buy and Sell (SBS) ทั้ง 3 ครั้งก่อนหน้านี้ ญี่ปุ่นซื้อข้าวรวม 75,000 ตัน ประกอบด้วยข้าวเต็มเมล็ด 67,500 ตัน และข้าวหัก/ปลายข้าวจำนวน 7,500 ตัน โดยซื้อจากไทยรวม 4,078 ตัน (สัดส่วน 5.44%) ประกอบด้วย ข้าวเต็มเมล็ด 2,238 ตัน (ข้าวสารเมล็ดยาว) และปลายข้าว 1,840 ตัน

สำหรับการประมูลนำเข้าข้าวแบบ Simultaneous Buy and Sell (SBS) ครั้งที่ 3 ปีงบประมาณ 2567 (เมษายน 2567-มีนาคม 2568) เมื่อวันที่ 22 พฤศจิกายน 2567 ซึ่งกำหนดจะซื้อข้าวรวม 25,000 ตันนั้น ผลการประมูลปรากฏว่าญี่ปุ่นตกลงซื้อรวมจำนวน 25,000 ตัน ประกอบด้วยข้าวเต็มเมล็ด 22,500 ตัน และข้าวหัก/ปลายข้าวจำนวน 2,500 ตัน ดังนี้

1. ประเทศสหรัฐอเมริกา ข้าวเต็มเมล็ดจำนวน 13,062 ตัน และข้าวหัก/ปลายข้าวจำนวน 1,400 ตัน
2. ประเทศอาร์เจนตินา ข้าวหัก/ปลายข้าวจำนวน 240 ตัน
3. ประเทศอินเดีย ข้าวเต็มเมล็ดจำนวน 300 ตัน
4. ประเทศออสเตรเลีย ข้าวเต็มเมล็ดจำนวน 7,496 ตัน และข้าวหัก/ปลายข้าวจำนวน 500 ตัน
5. ประเทศไทย ข้าวเต็มเมล็ดจำนวน 986 ตัน และข้าวหัก/ปลายข้าวจำนวน 200 ตัน
6. ประเทศปากีสถาน ข้าวเต็มเมล็ดจำนวน 36 ตัน
7. ประเทศเวียดนาม ข้าวเต็มเมล็ดจำนวน 300 ตัน
8. ประเทศกัมพูชา ข้าวหัก/ปลายข้าวจำนวน 160 ตัน
9. ประเทศจีน ข้าวเต็มเมล็ดจำนวน 320 ตัน

ที่มา Oryza.com

เกาหลีใต้

สำนักข่าว Reuters รายงานว่า หน่วยงานด้านการค้าประมงและอาหาร (Agro-Fisheries & Food Trade Corp; KAFTC) ภายใต้การกำกับของรัฐบาลเกาหลีใต้ ได้ตกลงซื้อข้าวจำนวน 35,000 ตัน จากสหรัฐฯ ในการประมูลระหว่างประเทศ (international tender) ที่ได้ปิดลงเมื่อวันที่ 3 ธันวาคม 2567 มีรายละเอียดดังนี้

1. ข้าวเมล็ดกลาง (Non-Glutinous Rice) จำนวน 5,000 ตัน ราคา 989.87 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน
2. ข้าวเมล็ดกลาง (Non-Glutinous Rice) จำนวน 5,000 ตัน ราคา 990.86 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน
3. ข้าวเมล็ดกลาง (Non-Glutinous Rice) จำนวน 5,000 ตัน ราคา 991.27 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน
4. ข้าวเมล็ดกลาง (Non-Glutinous Rice) จำนวน 10,000 ตัน ราคา 993.87 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน
5. ข้าวเมล็ดกลาง (Non-Glutinous Rice) จำนวน 10,000 ตัน ราคา 993.87 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน

การประกวดราคาครั้งนี้ เป็นครั้งที่ 6 ปี 2567 โดยกำหนดส่งมอบข้าวระหว่างวันที่ 1 เมษายน-30 พฤศจิกายน 2568

รายละเอียดที่ <https://www.at.or.kr/article/apko363300/view.action?articleId=47788&at.condition.currentPage=3>

ที่มา Oryza.com

อินเดีย

ในสัปดาห์ที่ผ่านมา ราคาส่งออกข้าวของอินเดียปรับตัวลง เนื่องจากค่าเงินรูปอ่อนค่าลงท่ามกลางภาวะความต้องการข้าวจากต่างประเทศที่ค่อนข้างคงที่ โดยราคาข้าวหนึ่ง 5% อยู่ที่ 444-450 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน ลดลงจากระดับ 445-453 เหรียญสหรัฐฯต่อตันเมื่อสัปดาห์ก่อนหน้า ขณะที่ราคาข้าวขาว 5% อยู่ที่ 450-458 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน เท่ากับระดับ 450-458 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน เมื่อสัปดาห์ก่อนหน้า

ทั้งนี้ ค่าเงินรูปีของอินเดียเทียบกับค่าเงินดอลลาร์ได้อ่อนตัวลงแตะระดับต่ำสุดเป็นประวัติการณ์ในสัปดาห์นี้ ส่งผลให้ผู้ส่งออกมีกำไรจากส่วนต่างของอัตราแลกเปลี่ยนเพิ่มขึ้น

ขณะเดียวกันมีรายงานว่า การค้าทองคำแบบแลกเปลี่ยนสินค้าอาหารรวมทั้งธัญพืชอย่างผิวกัญหมายก็เพิ่มขึ้นที่จุดตรวจชายแดนระหว่างอินเดียและบังกลาเทศ เนื่องจากมาตรการควบคุมการส่งออกของอินเดียทำให้เกิดความแตกต่างอย่างมากกับราคาในบังกลาเทศ ส่งผลให้รัฐบาลสูญเสียรายได้รวมกันหลายพันล้านดอลลาร์

สำนักข่าว India Business & Trade รายงานว่า การส่งออกทั้งหมดของอินเดียในช่วงเดือนเมษายนถึงตุลาคม 2567 มีมูลค่าอยู่ที่ 468,300 ล้านดอลลาร์เพิ่มขึ้น 7.3% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยการส่งออกสินค้าในเดือนตุลาคม 2567 เพียงเดือนเดียวเพิ่มขึ้น 17.2% อยู่ที่ 39,200 ล้านดอลลาร์ นำโดยสินค้าข้าว สินค้าอิเล็กทรอนิกส์ สินค้าวิศวกรรม ผลิตภัณฑ์ปอ และเสื้อผ้าสำเร็จรูป เป็นต้น

โดยสหรัฐฯ ยังคงเป็นจุดหมายปลายทางการส่งออกที่ใหญ่ที่สุดของอินเดีย ในขณะที่จีนเป็นแหล่งนำเข้ารายใหญ่ที่สุดโดยเพิ่มขึ้น 9.8% อยู่ที่ 65,900 ล้านดอลลาร์ ตามปกติแล้ววงจรการส่งออกของอินเดียจะดีขึ้นในช่วงครึ่งหลังของปี แต่ขึ้นอยู่กับอัตราการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกซึ่งยังคงไม่สม่ำเสมอ

การส่งออกสินค้าในเดือนตุลาคม 2567 มีมูลค่า 39,200 ล้านดอลลาร์ เพิ่มขึ้น 17.2% จาก 33,400 ล้านดอลลาร์ที่ส่งออกในเดือนตุลาคม 2566 ขณะที่การส่งออกข้าวพุ่งสูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัดถึง 85.8% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ซึ่งสาเหตุหลักมาจากการที่รัฐบาลยกเลิกการห้ามส่งออกข้าวที่ไม่ใช่ข้าวบาสมาดในเดือนก่อนหน้า

จากข่าวประชาสัมพันธ์ที่เผยแพร่โดยอธิบดีกรมการค้าต่างประเทศภายใต้กระทรวงพาณิชย์และอุตสาหกรรม (the Director-General of Foreign Trade under the Ministry of Commerce & Industry) ระบุว่า รัฐบาลอินเดียจะอนุญาตให้ผู้ส่งออกข้าวหัก (Broken Rice (ITC(HS) 10064000)) ตามปริมาณที่กำหนดไว้ล่วงหน้าได้จนถึงวันที่ 31 มกราคม 2567

ทั้งนี้ ในเดือนพฤศจิกายน 2566 รัฐบาลอนุญาตให้ผู้ส่งออกส่งข้าวหักจำนวน 500,000 ตันไปยังเซเนกัล และไปยังแกมเบียจำนวน 50,000 ตัน ภายในเวลา 6 เดือน อย่างไรก็ตาม ในเดือนมิถุนายน 2567 ระยะเวลาดังกล่าวได้รับการขยายออกไปจนถึงวันที่ 30 พฤศจิกายน 2567 ซึ่งขณะนี้ระยะเวลาดังกล่าวได้รับการขยายออกไปอีก 2 เดือน

การดำเนินการส่งออกจะทำโดยหน่วยงานสหกรณ์ส่งออกแห่งชาติ (The National Cooperative Exports Limited (NCEL)) โดยหลังจากที่รัฐบาลอินเดียประกาศห้ามส่งออกข้าวหักในปี 2566 รัฐบาลอินเดียได้อนุญาตให้ส่งออกไปยังประเทศต่างๆ ตามคำขอของรัฐบาลแต่ละประเทศ

สำนักข่าว The Hindu รายงานว่า เจ้าหน้าที่อินเดียได้เข้ายึดเรือบรรทุกสินค้า Stella L Panama ที่ท่าเรือ Kakinada Anchorage ซึ่งบรรทุกข้าวสารจำนวน 38,000 ตัน ที่จะส่งไปยังแอฟริกาตะวันตก เพื่อทำการ

ตรวจสอบเพิ่มเติม โดยการตรวจสอบครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อตรวจสอบว่ามีการลักลอบส่งออกข้าวสารที่เตรียมไว้สำหรับการแจกจ่ายให้กับประชาชนหรือไม่

รายงานระบุว่า การดำเนินการครั้งนี้มีทีมงานจาก 5 ฝ่าย ซึ่งประกอบด้วยเจ้าหน้าที่จากกรมศุลกากรท่าเรือ Anchorage เจ้าหน้าที่ตำรวจ กรมสรรพากร และกรมการจัดหางาน ที่ได้เข้าตรวจสอบเรือลำดังกล่าว

เจ้าหน้าที่กรมสรรพากรประจำเขต กล่าวว่า ทางกรมพบว่าข้าวสาร 640 ล้านตันที่บรรทุกบนเรือได้รับการจัดส่งผ่านระบบโครงการ PDS โดยจะมีการตรวจสอบข้อเท็จจริงสองประการระหว่างการตรวจสอบเรือ คือข้าวสาร 640 ล้านตันเป็นข้าวสารเดียวกับที่ยึดได้ในเดือนมิถุนายนที่ผ่านมาหรือไม่ และเป็นข้าวสารจากโครงการ PDS ชุดเดียวกับที่ปล่อยออกมาเพื่อการส่งออกหรือไม่ โดยอ้างอิงจากการค้าประกันของธนาคารที่ผู้ส่งออกให้ไว้

ข่าวเผยแพร่ของกระทรวงเกษตรและสวัสดิการเกษตรกร (press release by the Ministry of Agriculture and Farmers Welfare) ระบุว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสวัสดิการเกษตรกร (The Minister of State for Agriculture & Farmers' Welfare) ได้แจ้งต่อรัฐสภาว่า รัฐบาลอินเดียได้กำหนดราคาสนับสนุนขั้นต่ำ (Minimum Support Price (MSP)) สำหรับข้าวเปลือกเกรดธรรมดา (common paddy) ไร่ที่ 2,300 รูปีต่อ 100 กิโลกรัม (ประมาณ 272 เหรียญสหรัฐต่อตัน) และสำหรับข้าวเปลือกเกรด A (Grade-A paddy) ที่ 2,320 รูปีต่อ 100 กิโลกรัม (ประมาณ 274 เหรียญสหรัฐต่อตัน) สำหรับฤดูกาลตลาด Kharif ปี 2024/25 (Kharif Marketing Season (KMS)) (ตุลาคม 2567-กันยายน 2568)

ทั้งนี้ เมื่อวันที่ 20 มิถุนายน 2567 มีการรายงานว่ารัฐบาลได้ปรับเพิ่มราคาสนับสนุนขั้นต่ำ (MSP) สำหรับข้าวเปลือกเกรดทั่วไปสำหรับปีงบประมาณ 2024/25 ประมาณ 5.36% เป็น 2,300 รูปีต่อ 100 กิโลกรัม (ประมาณ 276 เหรียญสหรัฐต่อตัน) จาก 2,183 รูปีต่อ 100 กิโลกรัม (ประมาณ 262 เหรียญสหรัฐต่อตัน) ในปีงบประมาณ 2023/24 และสำหรับข้าวเปลือกเกรด A ประมาณ 5.31% เป็น 2,320 รูปีต่อ 100 กิโลกรัม (ประมาณ 278 เหรียญสหรัฐต่อตัน) จาก 2,203 รูปีต่อ 100 กิโลกรัม (ประมาณ 264 เหรียญสหรัฐต่อตัน) ในปีงบประมาณ 2023/24

การปรับขึ้นราคาสนับสนุนขั้นต่ำ (MSP) คาดว่าจะทำให้มีส่วนต่างสำหรับเกษตรกรผู้ปลูกข้าวประมาณ 50% โดยรัฐบาลได้ปรับเพิ่ม MSP แม้ว่าจะมีสต็อกข้าวในปริมาณมากเป็นประวัติการณ์ก็ตาม

ขณะที่ข้าวประชาสัมพันธอีกฉบับ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสวัสดิการเกษตรกรและการพัฒนาชนบทของสหภาพฯ (the Union Agriculture & Farmers' Welfare and Rural Development Minister) กล่าวต่อรัฐสภาว่า รัฐบาลจะกำหนดราคา MSP ไร่ที่ 50% ของผลผลิต และรับรองว่าเกษตรกรจะได้รับการจัดซื้อพืชผลอย่างต่อเนื่อง

ตามคำกล่าวของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสารสนเทศและการกระจายเสียง (the Information and Broadcasting Minister) การปรับขึ้นราคาดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของนโยบายของรัฐบาลที่จะรักษาราคา MSP ไว้สูงกว่าต้นทุนการผลิตอย่างน้อย 1.5 เท่า (ตามที่รัฐบาลคำนวณ)

ข่าวเผยแพร่จากกระทรวงเกษตรและสวัสดิการเกษตรกร (MOAFW) รายงานว่า ณ วันที่ 9 ธันวาคม 2567เกษตรกรอินเดียปลูกข้าวฤดู Rabi (พืชฤดูร้อน) ในพื้นที่ประมาณ 6.99 ล้านไร่ เพิ่มขึ้นประมาณ 2.4% จาก 6.83 ล้านไร่ ในช่วงเดียวกันของปี 2566

ทั้งนี้ ข้าวฤดู Rabi ของอินเดียจะเริ่มเพาะปลูกในเดือนตุลาคมถึงพฤศจิกายน และเริ่มเก็บเกี่ยวในเดือนมีนาคมถึงเมษายนของปีถัดไป

ที่มา *Oryza.com*

ปากีสถาน

สำนักข่าว ARY NEWS รายงานว่า การส่งออกข้าวของปากีสถานไปยังตลาดซาอุดีอาระเบียเพิ่มขึ้น 25% โดยมูลค่าการส่งออกแตะ 4 พันล้านเหรียญสหรัฐฯในปี 2024 โดยที่ข้าวปากีสถานคุณภาพดีได้รับความนิยมอย่างมากในหมู่ผู้บริโภคชาวซาอุดีอาระเบีย

ตามรายงานข่าวระบุว่า ผู้ส่งออกมีความคิดเห็นในแง่ดีว่าการส่งออกข้าวมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นเป็น 4.5 พันล้านเหรียญสหรัฐฯภายในปี 2025 ซึ่งผู้ส่งออกข้าวปากีสถานกำลังดำเนินกลยุทธ์เพื่อเสริมสร้างตำแหน่งของตนในตลาดซาอุดีอาระเบีย

ประธานสภาธุรกิจซาอุดีอาระเบีย-ปากีสถาน (The Chairman of the Saudi-Pakistani Business Council) ได้แสดงความชื่นชมคุณภาพของข้าวปากีสถาน ขณะที่ปากีสถานยังคงมุ่งมั่นที่จะสร้างความมั่นคงในตลาดข้าวซาอุดีอาระเบีย ประกอบกับความพยายามของสภาอำนวยความสะดวกการลงทุนพิเศษ (the Special Investment Facilitation Council; SIFC) ที่ดำเนินการประสบความสำเร็จ ทำให้ปากีสถานสามารถส่งออกข้าวได้ประมาณ 4 พันล้านเหรียญสหรัฐฯมาโดยตลอด

นายซาห์เจฮาน มาลิก (Shahjehan Malik) เจ้าหน้าที่ของ SIFC กล่าวว่า เป้าหมายการส่งออกข้าวของปากีสถานในปีงบประมาณหน้าอยู่ที่ 5 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ โดยจะมีการพัฒนากลยุทธ์ที่ครอบคลุมทุกด้าน โดยเน้นที่การวิจัยเมล็ดพันธุ์ใหม่และการส่งเสริมแนวทางปฏิบัติด้านการเกษตรที่ได้มาตรฐาน

เขาย้ำว่าข้าวบาสมัติของปากีสถานมีบทบาทสำคัญในตลาดโลก เนื่องจากเป็นข้าวที่มีคุณภาพสูงในตลาดต่างประเทศ โดยในปีงบประมาณ 2024 ปากีสถานส่งออกข้าวสายพันธุ์ต่างๆ มากกว่า 6 ล้านตัน
ที่มา *Oryza.com*

บังคลาเทศ

สำนักข่าว The Daily Star รายงานว่า รัฐบาลเตรียมนำเข้าข้าวจากเมียนมาและอินเดีย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของความพยายามที่จะลดราคาข้าวที่เป็นอาหารหลักของประชากรบังคลาเทศที่มีราคาสูง เพิ่มเติมสต็อกของรัฐบาลและเป็นการสร้างความเชื่อมั่นในการจัดจำหน่ายภายใต้โครงการเพื่อสังคม

ภายใต้แผนดังกล่าว รัฐบาลจะนำเข้าข้าวขาวจำนวน 100,000 ตันจากเมียนมาในราคา 515 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน และข้าวหนึ่งที่ไม่ใช่บาสมัติ (non-basmati boiled rice) จำนวน 50,000 ตัน จากอินเดีย (บริษัท Mondol Stone Product) ในราคา 467.7 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (ผ่านการประมูลแบบเปิดเมื่อวันที่ 2 ธันวาคม 2567 ที่ผ่านมา)

ทั้งนี้ เมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2567 ที่ผ่านมา หน่วยงาน Directorate General of Food (DGF) ได้ประกาศเปิดประมูลนำเข้าข้าวครั้งที่ 3 ปีงบประมาณ 2024/25 (INTERNATIONAL TENDER NOTICE FOR IMPORT OF NON-BASMATI PARBOILED RICE (PACKAGE-03, FY 2024-2025)) เพื่อซื้อข้าวหนึ่งที่ไม่ใช่ข้าวบาสมัติจำนวน 50,000 ตัน (+/- 5%) โดยกำหนดยื่นข้อเสนอราคาในเทอม CIF Liner out ภายในวันที่ 2 ธันวาคม 2567 และข้อเสนอต้องมีผลไปจนถึงวันที่ 17 ธันวาคม 2567 และกำหนดให้มีการส่งมอบที่ท่าเรือ Chattogram ในสัดส่วน 60% และที่ท่าเรือ Mongla สัดส่วน 40% ซึ่งจะต้องส่งมอบภายใน 40 วันหลังการเปิด L/C (ส่งมอบจำนวน 50% ภายใน 25 วันหลังการเปิด L/C)

ก่อนหน้านี้ สำนักข่าว Bloomberg รายงานโดยอ้างคำแถลงของฝ่ายคณะรัฐมนตรีว่า บริษัท SAEL Agri Commodities ของอินเดียได้รับสัญญาจัดหาข้าวสารหนึ่งที่ไม่ใช่ข้าวบาสมาดิจำนวน 50,000 ตันในราคาตันละ 471.6 เหรียญสหรัฐฯ โดยคณะรัฐมนตรีได้อนุมัติการนำเข้าข้าวสารภายใต้การประมูลซื้อข้าวรอบที่ 2 ซึ่งปิดรับเมื่อวันที่ 18 พฤศจิกายน 2567 และเมื่อวันที่ 6 พฤศจิกายน คณะกรรมการได้อนุมัติการนำเข้าข้าว 50,000 ตันผ่านบริษัท Pattabhi Agro Foods Private Limited ซึ่งเป็นบริษัทในอินเดียในราคา 477 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน โดยบริษัท Pattabhi Agro เป็นผู้ยื่นข้อเสนอต่ำสุดในการประมูลรอบแรกซึ่งปิดรับเมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน 2567

ข้อเสนอดังกล่าวได้รับการอนุมัติเมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมา โดยคณะรัฐมนตรีว่าด้วยการจัดซื้อสาธารณะ ซึ่งมีประธานคือ นายซาเลฮุดดีน อาร์ทเหม็ด (Salehuddin Ahmed) ที่ปรึกษาทางการเงินของรัฐบาลรักษาการ ซึ่งนายอาร์ทเหม็ดกล่าวกับสื่อมวลชนหลังการประชุมว่า การเมืองจะไม่เข้ามาขัดขวางการค้าและการทำธุรกิจเชิงพาณิชย์กับอินเดีย

ก่อนหน้านี้ รัฐบาลได้อนุญาตให้มีการนำเข้าข้าวหนึ่ง (boiled rice) จากอินเดียจำนวน 100,000 ตันผ่านการประมูลแบบเปิด

ทั้งนี้ ปริมาณข้าวสำรองในปัจจุบันอยู่ต่ำกว่า 1,050,000 ตัน ซึ่งผู้เชี่ยวชาญได้แนะนำให้รัฐบาลเข้าแทรกแซงตลาดเพื่อขัดขวางการปั่นราคาโดยโรงสีและพ่อค้าเอกชน โดยเมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2567 ปริมาณธัญพืชอาหารสำรอง (Public food stocks) ของรัฐอยู่ที่ 1,090,000 ตัน ซึ่งรวมถึงข้าว 669,000 ตัน

ขณะเดียวกัน เจ้าหน้าที่กระทรวงอาหารกล่าวว่า รัฐบาลได้เริ่มดำเนินการนำเข้าข้าวทั้งการจัดเตรียมนำเข้าแบบรัฐบาลต่อรัฐบาล (government-to-government arrangements) และการประมูลแบบเปิดจากภาคเอกชน (open tender) โดยก่อนหน้านี้ บังกลาเทศได้ลงนามในบันทึกความเข้าใจ (memorandum of understanding) กับเวียดนามและเมียนมาเกี่ยวกับการนำเข้าข้าว และข้อตกลงดังกล่าวจะมีผลจนถึงปี 2570

นอกจากนี้ คณะกรรมการที่ปรึกษาด้านการจัดซื้อจัดจ้างของรัฐบาล (the advisory committee on government purchases) ได้ผ่อนปรนกฎการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐสำหรับการนำเข้าข้าวผ่านการประมูลแบบเปิดเมื่อไม่นานนี้ โดยลดระยะเวลาที่จำเป็นลงเหลือ 15 วันจาก 42 วัน ขณะที่คณะกรรมการที่ปรึกษาว่าด้วยกิจการเศรษฐกิจ (The advisory committee on economic affairs) ได้ตัดสินใจในหลักการแล้วว่ารัฐบาลจะนำเข้าข้าวจำนวน 5 แสนตัน

จากข้อมูลของกรมส่งเสริมการเกษตร (the Department of Agricultural Extension) ซึ่งได้มีการการประมาณการผลิตข้าวได้แสดงให้เห็นว่าพื้นที่เพาะปลูกข้าวฤดู Aman ลดลงเหลือ 35.84 ล้านไร่ ในฤดูกาลนี้จาก 35.94 ล้านไร่ ในฤดูกาลก่อนหน้า

คณะกรรมการการค้าและภาษีศุลกากรบังกลาเทศ (The Bangladesh Trade and Tariff Commission) ได้อ้างอิงการประมาณการของกรมส่งเสริมการเกษตร (DAE) ในรายงานเมื่อวันที่ 29 ตุลาคม 2567 โดยระบุว่า อุทกภัยเมื่อเร็วๆ นี้ทำให้สูญเสียผลผลิตประมาณ 0.839 ล้านตัน

ขณะที่สำนักข่าว New Age BD รายงานว่า รัฐบาลบังกลาเทศอนุญาตให้ภาคเอกชนนำเข้าข้าว 392,000 ตัน (รวมข้าวหนึ่ง (boiled rice) จำนวน 273,000 ตัน และข้าวขาว Atap ที่ไม่ใช่ข้าวหนึ่ง (non-boiled 'Atap' rice) จำนวน 119,000 ตัน) ก่อนสิ้นเดือนนี้

เลขาธิการ (ฝ่ายจัดซื้อและจัดหา) ของกระทรวงอาหาร (the food ministry) กล่าวว่า รัฐบาลได้อนุมัติให้ภาคเอกชน 92 รายนำเข้าข้าวทั้งสองชนิดรวม 392,000 ตัน โดยมีเป้าหมายเพื่อรักษาเสถียรภาพราคาข้าวในตลาดค้าปลีก

กระทรวงอาหารได้ออกคำสั่งเมื่อสองสัปดาห์ก่อนเพื่อนำไปปฏิบัติในทันที เพื่อรับมือกับราคาข้าวที่สูงและการเก็บเกี่ยวข้าวฤดูการผลิต Aman ที่มีแนวโน้มจะลดต่ำลง ซึ่งคาดว่าจะแล้วเสร็จภายในสิ้นเดือนธันวาคมนี้ และตามคำสั่งของกระทรวงได้กำชับให้ผู้นำเข้าเอกชนส่งข้าวสารออกสู่ตลาดค้าปลีกภายในวันที่ 22 ธันวาคม 2567 นี้

ก่อนหน้านี้ กระทรวงอาหารได้อนุญาตให้บริษัทเอกชน 185 แห่งนำเข้าข้าวสารประมาณ 1.08 ล้านตัน (รวมข้าวหุง (boiled rice) จำนวน 792,000 ตัน และข้าวขาว Atap ที่ไม่ใช่ข้าวหุง (non-boiled 'Atap' rice) 207,000 ตัน) โดยกระทรวงได้กำชับให้ผู้นำเข้าขายข้าวสารที่นำเข้าในตลาดภายในประเทศภายในวันที่ 10 ธันวาคม 2567 นี้

ทั้งนี้ ณ วันที่ 4 ธันวาคม 2567 ปริมาณสำรองอาหารสะสมของภาครัฐอยู่ที่ 1,088,351 ตัน ซึ่งประกอบด้วยข้าวสาร 666,728 ตัน ข้าวสาลี 421,171 ตัน และข้าวเปลือก 681 ตัน

ที่มา *Oryza.com*

ศรีลังกา

สำนักข่าว Xinhua รายงานโดยอ้างคำพูดของโฆษกคณะรัฐมนตรีว่า คณะรัฐมนตรีของศรีลังกาได้ยกเลิกข้อกำหนดการออกใบอนุญาตสำหรับผู้นำเข้าข้าวจนถึงวันที่ 20 ธันวาคม 2567 นี้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของความพยายามที่จะรับประกันเสถียรภาพของอุปทานและราคาในประเทศ

การตัดสินใจดังกล่าวมีขึ้นเพื่อจัดการกับปัญหาการขาดแคลนข้าวในประเทศอันเนื่องมาจากผลกระทบของน้ำท่วมที่เกิดขึ้นกับผลผลิตข้าวเปลือกเมื่อเร็วๆ นี้

รัฐมนตรีได้ตัดสินใจยกเลิกข้อกำหนดการนำเข้าข้าวเป็นการชั่วคราว และจนถึงวันที่ 20 ธันวาคม 2567 นี้ ทำให้ผู้นำเข้าสินค้าดังกล่าวสามารถนำเข้าได้โดยไม่ต้องมีใบอนุญาต

เมื่อไม่นานนี้ คณะรัฐมนตรียังได้อนุมัติการนำเข้าข้าวจำนวน 70,000 ตัน โดยบริษัท Lanka Sathosa และบริษัทการค้าของรัฐศรีลังกา (General Corporation) (the Sri Lanka State Trading (General Corporation)) จะนำเข้าข้าว 52,000 ตัน

ที่มา *Oryza.com*

สหภาพยุโรป

สหภาพยุโรป (the European Union; EU) รายงานว่า การนำเข้าข้าวในปีการตลาด (Marketing year) 2024/25 (ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2567-31 สิงหาคม 2568) ในช่วงวันที่ 1 กันยายน – 3 ธันวาคม 2567 มีการนำเข้าข้าว (ข้าวเปลือก (คิดเป็นข้าวสารแล้ว) ข้าวกล้อง ข้าวสาร แต่ไม่รวมข้าวหุง) ปริมาณ 355,265 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 27.26% เมื่อเทียบกับจำนวน 279,172 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยเป็นการนำเข้าข้าวสายพันธุ์ Japonica จำนวน 30,856 ตัน ลดลงประมาณ 21.37% เมื่อเทียบกับจำนวน 39,244 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ขณะที่ข้าวสายพันธุ์ Indica นำเข้าจำนวน 324,409 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 35.21% เมื่อเทียบกับจำนวน 239,928 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา สำหรับข้าวหุงนั้น มีการนำเข้าปริมาณ 147,195 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 120.14% เมื่อเทียบกับจำนวน 66,863 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

ในสัปดาห์สิ้นสุดวันที่ 3 ธันวาคม 2567 สหภาพยุโรปนำเข้าข้าว 26,025 ตัน โดยในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน – 3 ธันวาคม 2567 ประเทศต่างๆที่นำเข้าข้าวประกอบด้วย ประเทศฝรั่งเศส 75,416 ตัน เนเธอร์แลนด์ 56,481 ตัน อิตาลี 49,695 ตัน เบลเยียม 34,648 ตัน โปรตุเกส 26,425 ตัน เยอรมนี 21,356 ตัน สเปน 20,471 ตัน โปแลนด์ 16,247 ตัน บัลแกเรีย 11,370 ตัน สวีเดน 8,837 ตัน สาธารณรัฐเชค 8,377 ตัน สโลวาเกีย 4,480 ตัน ลิทัวเนีย 3,550 ตัน เดนมาร์ค 3,139 ตัน ไอร์แลนด์ 2,830 ตัน กรีซ 2,583 ตัน ฟินแลนด์ 1,562 ตัน ไชปรัส 1,560 ตัน ตัน ฮังการี 1,504 ตัน ออสเตรีย 1,238 ตัน โรมาเนีย 1,067 ตัน มอลตา 1,043 ตัน เป็นต้น

การนำเข้าข้าวของปีการตลาด (Marketing year) 2024/25 ในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน – 1 ธันวาคม 2567 สหภาพยุโรปนำเข้าข้าวกล้อง (Husked rice) ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica จากปากีสถาน จำนวน 46,405 ตัน เพิ่มขึ้น 159.2% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว นำเข้าจากอูรุกวัยจำนวน 20,109 ตัน เพิ่มขึ้น 200.8% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว นำเข้าจากอาร์เจนตินาจำนวน 15,050 ตัน เพิ่มขึ้น 1,026.5% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว นำเข้าจากกายอานาจำนวน 14,370 ตัน ลดลง 11.6% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว นำเข้าจากอินเดียจำนวน 12,899 ตัน เพิ่มขึ้น 38.8% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว

ในกลุ่มของข้าวสารที่สีแล้วหรือสีบางส่วน (Milled & semi-milled) ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica มีการนำเข้าจากไทยจำนวน 62,834 ตัน เพิ่มขึ้น 37.6% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากกัมพูชาจำนวน 53,774 ตัน ลดลง 17.2% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากเมียนมาจำนวน 42,781 ตัน เพิ่มขึ้น 16.2% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากปากีสถานจำนวน 36,242 ตัน เพิ่มขึ้น 6.1% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากอินเดีย 32,915 ตัน เพิ่มขึ้น 2.1% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

ส่วนในกลุ่มของข้าวหัก (Broken rice) มีการนำเข้าจากเมียนมาจำนวน 114,840 ตัน เพิ่มขึ้น 287.3% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากอูรุกวัยจำนวน 11,696 ตัน เพิ่มขึ้น 754.2% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากกัมพูชาจำนวน 7,562 ตัน เพิ่มขึ้น 41.2% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากตุรกีจำนวน 6,468 ตัน เพิ่มขึ้น 285.0% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา และนำเข้าจากไทยจำนวน 6,273 ตัน เพิ่มขึ้น 10.8% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

ขณะที่ประเทศในสหภาพยุโรปที่นำเข้าข้าวชนิดต่างๆ ในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน – 1 ธันวาคม 2567 ในกลุ่มข้าวกล้อง (Husked rice) (ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica) เช่น เบลเยียม 38,994 ตัน เนเธอร์แลนด์ 25,300 ตัน โปรตุเกส 14,495 ตัน สเปน 12,284 ตัน อิตาลี 11,719 ตัน ฝรั่งเศส 7,095 ตัน บัลแกเรีย 3,146 ตัน เยอรมนี 1,293 ตัน โปแลนด์ 770 ตัน เดนมาร์ค 779 ตัน กรีซ (EL) 224 ตัน เป็นต้น

ในกลุ่มของข้าวสารที่สีแล้วหรือสีบางส่วน (Total Milled & semi-milled) (ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica) เช่น ฝรั่งเศส 51,683 ตัน เนเธอร์แลนด์ 39,612 ตัน อิตาลี 36,259 ตัน เบลเยียม 25,402 ตัน เยอรมนี 13,516 ตัน บัลแกเรีย 13,219 ตัน โปแลนด์ 11,526 ตัน สเปน 8,797 ตัน โปรตุเกส 8,621 ตัน สวีเดน 8,593 ตัน สาธารณรัฐเชค 7,729 ตัน ลิทัวเนีย 5,615 ตัน สโลวีเนีย (SI) 4,413 ตัน กรีซ (EL) 3,300 ตัน ไอร์แลนด์ (IE) 3,341 ตัน เดนมาร์ค 2,781 ตัน ฟินแลนด์ 1,584 ตัน ไชปรัส 1,417 ตัน มอลต้า 1,197 ตัน ฮังการี 1,154 ตัน ออสเตรีย 1,103 ตัน โครเอเชีย (HR) 1,113 ตัน โรมาเนีย (RO) 755 ตัน เป็นต้น ในกลุ่มของข้าวหัก (Broken rice) เช่น เบลเยียม 118,700 ตัน เนเธอร์แลนด์ 18,960 ตัน สเปน 16,807 ตัน ฝรั่งเศส 6,544 ตัน อิตาลี 4,434 ตัน โปแลนด์ 1,551 ตัน โปรตุเกส 951 ตัน ลิทัวเนีย 555 ตัน สาธารณรัฐเชค 336 ตัน เป็นต้น

ขณะที่การส่งออกข้าวนั้น ประเทศในสหภาพยุโรปที่ส่งออกข้าวชนิดต่างๆ (ข้าวเปลือก ข้าวกล้อง ข้าวสาร ที่สีแล้วหรือสีบางส่วน ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica) ในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน – 1 ธันวาคม 2567 เช่น สเปน 9,534 ตัน อิตาลี 8,669 ตัน เบลเยียม 6,349 ตัน เนเธอร์แลนด์ 5,567 ตัน กรีซ (EL) 2,784 ตัน โปรตุเกส 2,870 ตัน ลิทัวเนีย 1,541 ตัน บัลแกเรีย 1,357 ตัน เยอรมนี 982 ตัน สาธารณรัฐเชค 850 ตัน โปแลนด์ 672 ตัน โรมาเนีย 451 ตัน ฝรั่งเศส 383 ตัน และในกลุ่มของข้าวหัก (Broken rice) เช่น สเปน 1,769 ตัน เนเธอร์แลนด์ 310 ตัน โปรตุเกส 233 ตัน อิตาลี 130 ตัน กรีซ (EL) 101 ตัน เป็นต้น
ที่มา *Oryza.com*

